I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

A TANÁCS 713/2005/EK RENDELETE

(2005. május 10.)

az Indiából származó széles spektrumú antibiotikumok behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre [1] („az alaprendelet") és különösen annak a 18. és 19. cikkeire,

tekintettel a Bizottság által a tanácsadó bizottsággal történt konzultációt követően benyújtott javaslatra,

mivel:

A. ELJÁRÁS

I. Előzetes vizsgálat és a hatályos intézkedések

(1) A 2164/982/EK rendelet [2] által a Tanács végleges kiegyenlítő vámot vetett ki meghatározott Indiából származó, széles spektrumú antibiotikumok, nevezetesen nem kimért adagokban vagy kiskereskedelmi forgalmazásra alkalmas formában vagy csomagolásban forgalmazott amoxicillin-trihidrát, ampicillin-trihidrát és a cefalexin behozatalára („az érintett termék"), amelyek az ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 és ex 2941 90 00 KN-kódok alá tartoznak. Az intézkedések egy 0 % és 12 % közé eső értékvám formájában valósulnak meg, amely egyedileg megnevezett exportőröktől származó importra kerül kivetésre, a többi exportőr esetében kivetett 14,6 % mértékű maradványvám mellett.

II. Egy lejárati és egy időközi, kombinált felülvizsgálat iránti kérelem

(2) A hatályos végleges intézkedések küszöbönálló megszűnésére vonatkozó közlemény [3] kihirdetését követően a Bizottsághoz benyújtásra került egy, a 2164/98/EK rendeletnek az alaprendelet 18. cikke (2) bekezdése és 19. cikke (2) bekezdése szerinti lejáratának időpontjában történő és időközi felülvizsgálatára vonatkozó kérelem a hasonló termékek érintett közösségi gyártóitól, a Sandoz GmbH Austria és a Sandoz Industrial Products S.A., Spanyolország vállalatoktól („a kérelmezők"). A kérelmezők meghatározott széles spektrumú antibiotikumok teljes közösségi gyártásának jelentős részét, ez esetben több mint 40 %-át képviselik.

(3) A kérelem azon alapul, hogy az intézkedések megszűnése valószínűleg a támogatás folytatását vagy megújítását és a közösségi ipar sérelmét eredményezné, valamint hogy a hatályban lévő intézkedések mértéke állítólagosan nem volt elegendő a kárt okozó támogatás közömbösítésére.

---

[1] HL L 288., 1997.10.21., 1. o. A legutóbb a 461/2004/EK tanácsi rendelettel (HL L 77., 2004.3.13., 12. o.) módosított rendelet.

[2] HL L 273., 1998.10.9., 1. o.

[3] HL C 8., 2003.1.14., 2. o.

(4) A lejárati és időközi, kombinált felülvizsgálat megkezdése előtt, és az alaprendelet 22. cikke (1) bekezdése és 10. cikke (9) bekezdése szerint a Bizottság értesítette az indiai kormányt („az IK") arról, hogy kapott egy megfelelően alátámasztott felülvizsgálat iránti kérelmet. Az IK meghívást kapott konzultációra a kérelem tartalmával kapcsolatos helyzet tisztázása és egy kölcsönös megállapodás elfogadása céljából. Az IK elutasította a Bizottság konzultációs meghívását.

III. **A lejárati és időközi, kombinált felülvizsgálat megkezdése**

(5) A Bizottság megvizsgálta a kérelmezők által benyújtott bizonyítékokat és azokat kielégítőnek találta egy, az alaprendelet 18. cikke (2) bekezdése és 19. cikke (2) bekezdése szerint történő felülvizsgálat megkezdésének céljából. A tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság egy, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kihirdetett hirdetmény [1] által megkezdte a 2164/98/EK tanácsi rendelet lejárati és időközi, kombinált felülvizsgálatát.

IV. **Vizsgálati időszak**

(6) A vizsgálatot a 2002. április 1. és 2003. március 31. közötti időszakban végezték („a felülvizsgálati időszak" vagy „FI"). A kárral összefüggő folyamatok vizsgált időszaka az 1999. január 1-jétől a felülvizsgálati időszak végéig terjedő időszak volt („az érintett időszak").

V. **A vizsgálat által érintett felek**

(7) A Bizottság hivatalosan értesítette a kérelmezőket, a többi ismert közösségi gyártót, importőrt, nagykereskedőt, felhasználót és az IK-t a vizsgálat megkezdéséről. Az érdekelt feleknek megvolt a lehetőségük arra, hogy írásban tegyék meg az észrevételeiket és hogy meghallgatást kérjenek. A felek által benyújtott írásos és szóbeli észrevételek megfontolásra, és ahol az helyénvaló volt, figyelembevételre kerültek.

(8) Az érintett termék kétségtelenül nagyszámú, a kérelemben megnevezett indiai exportőr gyártója szerint a támogatás vizsgálata során alkalmazott mintavételi eljárások az alaprendelet 27. cikkében kerültek meghatározásra.

(9) Mindamellett csak korlátozott számú exportőr gyártó nevezte meg magát, és adta át a mintavételhez kért információt. Ennek következtében a mintavételi eljárások alkalmazását nem tekintették szükségesnek.

(10) A Bizottság megküldte a kérdőíveket az összes ismert félnek, amelyek a vizsgálat-kezdeményezési hirdetményben meghatározott határidőkig megnevezték magukat. Öt közösségi gyártótól, hét exportőr gyártótól, egy importőrtől, két nagykereskedőtől és az IK-tól érkeztek be válaszok.

(11) A Bizottság feltárt és megvizsgált minden információt, amit szükségesnek tartott a támogatás és a kár meghatározásához, valamint annak meghatározásához, hogy fennáll-e a támogatás és a kár fennmaradásának vagy megismétlődésének valószínűsége, valamint hogy az intézkedések fenntartása vagy módosítása nem sérti-e a Közösség érdekeit. Vizsgálati látogatásokat folytattak le a következő érdekelt felek létesítményeiben:

1. Közösségi gyártók

DSM Anti-Infectives B.V., Delft (Hollandia), amely DSM Anti-Infectives Deretil S.A., Almeria, (Spanyolország) és a DSM Anti-Infectives Chemferm S.A., Santa Perpetua de Mogoda, (Spanyolország) nevében is válaszolt a Bizottság kérdőívére. Ez a három vállalat a továbbiakban közösen a „DSM".

Sandoz GmbH (korábban Biochemie GmbH), Kundl (Ausztria), amely a Sandoz Industrial Products S.A. (korábban Biochemie S.A.), Barcelona (Spanyolország) nevében is válaszolt a Bizottság kérdőívére. Ez a két vállalat a továbbiakban közösen a „Sandoz".

[1] HL C 241., 2003.10.8., 7. o.

2. Az indiai kormány

Kereskedelmi Minisztérium, Új Delhi.

3. Indiai exportőr gyártók

KDL Biotech Ltd. (korábban Kopran Ltd.), Mumbai,

Orchid Pharmaceuticals and Chemicals Ltd., Chennai,

Nectar Lifesciences Ltd., Chandigarh,

Nestor Pharmaceuticals Ltd., New Delhi,

Ranbaxy Laboratories Ltd., New Delhi,

Torrent Gujarat Biotech Ltd., Ahmedabad,

Surya Pharmaceutical Ltd., Chandigarh.

VI. **Az eljárás közzététele és észrevételezése**

(12) Az IK és a többi érdekelt fél értesítést kapott azon alapvető tényekről és szempontokról, amelyek az intézkedések fenntartását megalapozzák. Észrevételekre szintén elegendő idő állt rendelkezésre. Egyes felek írásban nyújtották be az észrevételeiket. Ezenkívül az IK és három exportőr gyártó előadta az álláspontját a meghallgatásukat követően kiadott, az álláspontjukat összefoglaló beadványokban is. Az összes beadvány és észrevétel az alábbiakban meghatározottak szerint teljes mértékben kiértékelésre került.

(13) Az IK és az egyik exportőr gyártó a közzétételt követő meghallgatások során felhívta a figyelmet arra, hogy a kérelmezők nem gyártanak az egyik termékhez, azaz a cefalexinhez hasonló terméket, és kérték, hogy ezen oknál fogva e terméktípussal kapcsolatban szüntessék meg a vizsgálatot.

(14) E beadványra válaszolva emlékeztetni kell arra, hogy már az első vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a vizsgált termék összes típusa (lásd az alábbi B. szakaszban) egyetlen termékkategóriát képez ([1]). Az ugyanabba a kategóriába tartozó összes típus, azaz az ömlesztett félszintetikus széles spektrumú antibiotikumok, amelyek ugyanúgy kerülnek felhasználásra, mint amelyek olyan kimért adagok formájában vannak kiszerelve, amelyek hatékonyan használhatók többféle fertőző betegség kezelésére. Ennek következtében, minthogy a kérelmezők által gyártott összes típus egyetlen ilyen felhasználásra szánt terméket képez, ezt az érvet el kell utasítani.

(15) Az IK és az egyik exportőr gyártó azt vitatta, hogy a közösségi termelők kérdőívre adott nem bizalmas válaszai nem voltak eléggé részletesek és nem az alaprendelet 29. cikke szerint kerültek benyújtásra. Azt állították, hogy kérdőívre adott nem bizalmas válaszokban foglalt információ hiánya nem biztosította az együttműködő exportőrök számára az érdekeik megvédésének hatékony lehetőségét a kárral és az eseti kapcsolatelemzéssel kapcsolatban.

(16) Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni azt, hogy amint az alább az E. szakaszban megállapításra kerül, a közösségi ipar e jelen vizsgálatban csak két félből áll, nevezetesen a Sandozból és a DSM-ből. Ezenkívül az egyik fél csak amoxicillin-trihidrátot és ampicillin-trihidrátot gyártott, míg a másik cefalexint is. Ezek a közösségi iparra vonatkozó különleges körülmények megnövelték egyes, a vizsgálat során szolgáltatott adatok bizalmas jellegét. Mindenesetre az érdekelt felek által történő árvizsgálásra hozzáférhető dosszié tartalmazza a mindkét együttműködő közösségi gyártó által a kérdőívre adott nem bizalmas válaszokat, ahol a bizalmas adatok indexformában kerültek megadásra a célból, hogy lehetővé váljon a bizalmasan benyújtott információ lényegének elfogadható megértése. Ennek következtében a közösségi termelők kérdőívre adott nem bizalmas válaszai mégis az alaprendelet 29. cikkének előírásaival összhangban lévőnek tekintendők. Ezenkívül helyénvaló megjegyezni azt, hogy az indexált kárra vonatkozó adatok az e rendelet F. szakaszában közzétételre és leírásra kerültek, megadva az összes érdekelt fél számára a kár és az okozat kielégítően pontos képét, hogy lehetőség legyen a vizsgálat felmérésére és az érdekek védelmére.

([1]) HL L 166., 1998.6.11., 17. o., (9) preambulumbekezdés.

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

I. Az érintett termék

(17) Az e felülvizsgálat által érintett termék azonos a 2164/98/EK tanácsi rendelet által vizsgált termékkel, nevezetesen az ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 és ex 2941 90 00 KN-kódok alá tartozó, nem kimért adagokban vagy kiskereskedelmi forgalmazásra alkalmas formában vagy csomagolásban forgalmazott amoxicillin-trihidráttal, ampicillin-trihidráttal és a cefalexinnel, amelyek Indiából származnak és („az érintett termék").

II. Hasonló termék

(18) A közzétételt követő meghallgatás során az IK és az egyik exportőr gyártó felhívta a figyelmet arra a tényre, hogy az egyik közösségi gyártó bizonyos eltéréseket említett a „stabilitásban, tisztaságban, meghatározásban, galenikus tulajdonságokban stb.", amikor összehasonlította az érintett terméket és a hasonló terméket. Ezenkívül az egyetlen együttműködő importőr eltéréseket említett a vízoldhatóság tekintetében.

(19) Azonban mind az érintett terméknek, mind pedig a hasonló terméknek ugyanannak az adott leírással rendelkező nemzetközi gyógyszerkönyvi meghatározással kell megegyeznie. Így, bár nem minden vonatkozásban azonosak, nagyon hasonlítanak egymásra az alaprendelet 1. cikkének (5) bekezdésében előírtak szerint.

(20) Következésképpen a vizsgálat megerősítette, hogy a Közösségben a közösségi gyártók által eladott amoxicillin-trihidrátnak, ampicillin-trihidrátnak és a cefalexinnek azonos vagy nagyon hasonló fizikai jellemzői és felhasználási módjai voltak az érintett termékéhez, és ezáltal ezek az alaprendelet 1. cikke (5) bekezdése értelmében hasonló termékeknek minősültek.

C. TÁMOGATÁSOK

I. Bevezetés

(21) A felülvizsgálati kérelemben lévő információ és a Bizottság kérdőívére adott válaszok alapján a következő állítólagos támogatási rendszerek kerültek megvizsgálásra:

1. Nemzeti szintű rendszerek

a) előzetes engedélyrendszer;

b) vámjogosultsági igazolvány-rendszer;

c) különleges gazdasági övezetek/exportorientált egységek rendszere;

d) beruházási javak exporttámogatási rendszere;

e) jövedelemadó-rendszerek:

— export-jövedelemadó-mentességi rendszer,

— kutatás-fejlesztési jövedelemadó-ösztönzés;

f) exporthitelrendszer.

(22) A fent meghatározott a)–d) rendszerek az 1992. augusztus 7-én hatályba lépett, a külkereskedelemről (fejlesztés és szabályozás) szóló, 1992. évi (1992/22 sz.) törvényen („külkereskedelmi törvény") alapulnak. A külkereskedelmi törvény felhatalmazza az IK-t arra, hogy az export- és importpolitikára vonatkozó közleményeket adjon ki. Ezek az „export- és importpolitika" című dokumentumokban van összefoglalva, amelyeket a Kereskedelmi Minisztérium bocsát ki ötévente és azokat rendszeresen frissít. Az egyik export- és importpolitika-dokumentum, azaz a 2002. április 1-jétől a 2007. március 31-ig tartó időszakra vonatkozó dokumentum (02-07. EXIM-politika) lényeges ezen ügy felülvizsgálati időszaka tekintetében. Ezenkívül az IK az „Eljárási kézikönyv – 2002. április 1. – 2007. március 31., I. kötet" („HOP I 02-07") [1] kiadványban meghatározza a 02-07. EXIM-politikát irányító eljárásokat is. Az Eljárási kézikönyv szintén rendszeresen frissítésre kerül.

(23) A fenti e) pontban megadott jövedelemadó-rendszerek a jövedelemadóról szóló 1961. évi törvényen alapulnak, amelyet a költségvetési törvény minden évben módosít.

(24) A fenti f) pontban megadott exporthitelrendszer a banki tevékenység szabályozásáról szóló, 1949. évi törvény 21. és 35A. cikkein alapul, amely lehetővé teszi az Indiai Központi Jegybank („IKJ") számára a kereskedelmi bankok irányítását az exporthitelek területén.

2. Regionális rendszerek

(25) A felülvizsgálati kérelemben található információ és a Bizottság kérdőívére adott válaszok alapján a Bizottság megvizsgált több olyan rendszert is, amelyeket állítólagosan a regionális kormányzatok vagy hatóságok folyósítottak egyes indiai államokban.

a) Punjab állam,

— Punjab Ipari Ösztönző Rendszer.

— Ez a rendszer a punjabi kormány iparpolitikáján és ösztönzési szabályzatán alapul.

b) Gujarat állam,

— Gujarat Ipari Ösztönző Rendszer,

— villamos áram vámvisszatérítés.

— Az első rendszer Gujarat ipari ösztönző politikáján alapul, míg a második rendszer pedig az 1958. évi Bombay villamos áram vámjáról szóló törvényen alapul.

c) Maharashtra állam,

— A maharastrai kormány („az MK") ösztönzőrendszer-csomagja. Ez a rendszer az MK Ipari, Energia és Munkaügyi Minisztériumának rendeletein alapult.

(26) Egy jövedelemadó-rendszer (jövedelemadó-ösztönzés a kutatás és fejlesztés részére) és három regionális rendszer (punjabi ipari ösztönzők, gujarati ipari ösztönzők és gujarati villamos áram vámvisszatérítés) nem került megemlítésre a felülvizsgálati kérelemben. Ennek következtében az alaprendelet 22. cikke (1) bekezdése és 11. cikke (10) bekezdése szerint a Bizottság értesítette az IK-t a vizsgálat hatáskörének lehetséges kiterjesztéséről e rendszerek bevonása céljából. Az IK meghívást kapott konzultációkra az állítólagos rendszerekkel kapcsolatos tényleges helyzet tisztázása és kölcsönös megegyezésen alapuló megoldása céljából. E konzultációk után az e négy rendszerrel kapcsolatos kölcsönös megállapodáson alapuló megoldás hiányában a Bizottság bevonta ezeket a rendszereket a támogatásra vonatkozó vizsgálatba.

[1] Az IK Kereskedelmi és Ipari Minisztériumának 2002.3.31-i 1/2002-07 sz. bejelentése.

3. A támogatásra vonatkozó általános közzétételi észrevételek

(27) Két exportőr gyártó vitatta, hogy az előzetes engedélyezési rendszert, a kutatási és fejlesztési ösztönzési jövedelemadó-rendszert és az exporthitel-rendszert ki kellett volna zárni a jelenlegi vizsgálat hatóköréből, mert egy felülvizsgálat csak az eredetileg is vizsgált rendszerekre terjedhet ki. Ebben az esetben ez a három rendszer és a vizsgált regionális rendszerek nem kerültek megvizsgálásra az eredeti vizsgálat folyamán.

(28) Mindamellett az alaprendeletnek az időközi és lejárati felülvizsgálatokra vonatkozó rendelkezései nem határozzák meg a felülvizsgálatok ilyen szűk megközelítését. Például az alaprendelet 19. cikke (2) bekezdésével összhangban egy időközi felülvizsgálat az intézkedések megerősítéséhez vezethet, amennyiben a hatályos intézkedések nem kielégítők a kiegyenlíthető támogatás ellentételezéséhez. Az alaprendelet 19. cikke (4) bekezdése továbbá előír egy vizsgálatot „annak megállapítására, hogy a támogatással kapcsolatos körülmények … lényegesen megváltoztak-e". Így egy, a támogatásra vonatkozó időközi vizsgálat *per se* a támogatási keret teljes újraértékeléséhez vezethet és nem csak az eredetileg vizsgált támogatási rendszerek újraértékeléséhez, amely esetleg az érintett termék javára válhat. Ezenkívül egy lejárati felülvizsgálatnak nem kell kizárólag az eredetileg vizsgált támogatási rendszerekre összpontosítania. Az alaprendelet 18. cikke (2) bekezdése a „támogatás nyújtásának folytatására vagy megismétlődésére" utal általában, nem pedig az eredetileg vizsgált támogatási rendszerekre. Következésképpen a felülvizsgálatok nem korlátozódnak az eredetileg vizsgált rendszerekre, hanem megkívánják a jelenlegi és jövőbeni támogatást, beleértve az eredetileg nem vizsgált programokat is. Valójában csak ez az egyetlen megközelítés vezet az adott felülvizsgálati időszakban nyújtott támogatásra vonatkozó tényleges helyzet megfelelő vizsgálatához. Máskülönben a kormányok hatékonyan megvédhetnék magukat a támogatási szankcióktól egyszerűen átnevezve egy rendszert vagy azon belül kisebb strukturális változtatásokat végrehajtva. Ez meghiúsítaná a kiegyenlítő intézkedések tárgyát és célját, amely növelné a kárt okozó támogatást.

II. **Nemzeti rendszerek**

1. *Előzetes engedélyezési rendszer („EER")*

a) Jogalap

(29) A rendszer részletes leírása a 02-07. EXIM-politika 4.1.1.–4.1.14 bekezdéseiben és a HOP I 02-07 4.1.–4.30 fejezeteiben található meg.

b) Jogosultság

(30) Az EER hat alrendszert tartalmaz, amint az a (31) preambulumbekezdésben részletesen le van írva. Ezek az alrendszerek többek között eltérnek a jogosultsági körben. A gyártóexportőrök és a támogató gyártókhoz „kötött" kereskedőexportőrök jogosultak az EER fizikai exportra és az éves követelmény EER-re. A végső exportálót kiszolgáló gyártóexportőrök jogosultak időközi beszerzési EER-re. Az EXIM-politika 02-07. 8.2. bekezdésében említett „exportnak tekintett" kategóriák, azaz az exportorientált egység („EOE") szállítói az exportnak tekintett EER-re jogosultak. Végül a gyártóexportálókat kiszolgáló köztes szállítók jogosultak az „exportnak tekintett" kedvezményekre az előzetes kiadási megrendelés („EKM") alrendszerei szerint, valamint „back to back" belföldi hitellevélre.

c) Gyakorlati végrehajtás

(31) Előzetes engedélyek kiadhatók:

i. *Fizikai exportálás céljára:* ez a fő alrendszer. Ez teszi lehetővé vámmentes alapanyagok importálását egy meghatározott származékos exporttermék előállításához. Ebben az összefüggésben a „fizikai" azt jelenti, hogy az exporttermeknek el kell hagynia India területét. Az importtámogatás és az exportkötelezettség, beleértve az exporttermék típusát is, az engedélyben kerül meghatározásra.

ii. *Éves követelmény:* az ilyen engedély nem egy meghatározott exporttermékhez kapcsolódik, hanem egy szélesebb termékcsoporthoz (pl. vegyi és kapcsolódó termékek). Az engedély jogosultja – a korábbi export nagyságrendje által meghatározott határértékig – vámmentesen importálhat bármilyen alapanyagot, amit az adott termékcsoportba tartozó áruk előállításához kell felhasználni. Szabadon megválaszthatja, hogy az adott vámmentes anyagok felhasználó termékcsoportba tartozó milyen származékos terméket exportál.

iii. *Köztes termékek:* ez az alrendszer azokra az esetekre vonatkozik, amikor két gyártó kíván előállítani egy terméket, és felosztja a termelési folyamatot. A gyártóexportőr állítja elő a köztes terméket. Ez a gyártó vámmentesen importálhat anyagokat és előzetes engedélyt kaphat erre a célra a köztes termékekre. A tényleges exportőr fejezi be a gyártást és köteles a késztermék exportálására.

iv. *Exportnak tekintett tranzakció:* ez az alrendszer lehetővé teszi a fő szerződő fél számára olyan alapanyagok vámmentes behozatalát, amelyek „exportnak tekintett tranzakció" során az EXIM-politika 02-07. 8.2.(b) - f), g), i) és j) pontjában említett fogyasztókategóriák számára eladásra kerülő áruk előállításához szükségesek. Az IK szerint az exportnak minősülő tranzakciók azon tranzakciók, amelyek során az áruk nem hagyják el az országot. Egyes alapanyag-kategóriák exportjának tekintett tranzakcióba tartozónak minősülnek, feltéve hogy az árukat Indiában gyártották egy exportorientált egység (EOE) vagy pedig egy különleges gazdasági övezetben („KGÖ") lévő vállalat részére.

v. *EKM:* a közvetlen import helyett belföldi forrásokból beszerezni szándékozó EER-jogosult választhatja azt, hogy EKM-ek ellenében szerzi be azokat. Ezekben az esetekben az előzetes engedélyek EKM-ként kerülnek érvényesítésre és a belföldi szállító általi átruházása a bennük meghatározott tételek leszállításakor történik. Az EKM átruházása feljogosítja az eredeti belföldi szállítót arra, hogy az EXIM-politika 02-07. 8.3. bekezdésében meghatározottak szerint exportnak tekintett tranzakció előnyében részesüljön (azaz a köztes termék/exportnak tekintett tranzakció helyetti EKM, az exportnak tekintett tranzakció visszatérítése és a végső közvetett vámok visszafizetése). Az EKM mechanizmus a szállítónak fizeti vissza az adókat és a vámokat ahelyett, hogy azokat a végső exportőrnek fizetnék vissza vámvisszatérítés/vámvisszafizetés formájában. Az adók/vámok visszatérítése elérhető belföldi alapanyagok és importált alapanyagok esetében egyaránt.

vi. *„Back to back" belföldi hitellevél:* ez az alrendszer szintén egy EKM-jogosult részére szállított belföldi árukra vonatkozik. Az EKM jogosultja bármely bankban kezdeményezheti belföldi hitellevél megnyitását belföldi szállító javára. Az engedélyt a bank közvetlen importálás esetén érvényteleníti, az csak az importálás helyett belföldről beszerzett áruk értékével és mennyiségével összefüggésben használható fel. A belföldi szállító jogosult az EXIM-politika 02-07. 8.3. bekezdésében meghatározottak szerint exportnak tekintett tranzakció előnyében részesülni (azaz a köztes termék/exportnak tekintett tranzakció helyetti EKM, az exportnak tekintett tranzakció visszatérítése és a végső közvetett vámok visszafizetése).

Megállapításra került az, hogy a felülvizsgálati időszakban az együttműködő exportőrök csak az érintett termékkel kapcsolatos négy alrendszeren belül kaptak engedményeket, azaz i. EER fizikai exportálás, ii. EER éves követelményre, iii. EER köztes termékekért egy végső exportáló szállítójaként, iv. EER-exportnak tekintett tranzakció EOE-kben/KGZ-kben lévő egységek szállítójaként. Ennek következtében nem szükséges meghatározni az v. EKM-rendszer és a vi. „back to back" belföldi hitellevélrendszer kiegyenlíthetőségét.

(32) Ellenőrzési célokból az indiai hatóságok által az engedély jogosultja jogilag köteles meghatározott formában (HOP I 02-07 4.30 fejezet és 18. melléklet) fenntartani egy „valós és megfelelő elszámolást az importált áruk engedély szerinti fogyasztásáról és felhasználásáról", azaz egy tényleges fogyasztási nyilvántartásban („18. melléklet, nyilvántartás").

(33) A (31) preambulumbekezdésben fentiekben felsorolt i., iii. és iv. alrendszerekkel kapcsolatban mind az importkedvezményt, mind pedig az exportkötelezettséget (beleértve az exportálásnak tekintett tranzakciót) az IK mennyiségben és értékben rögzítette és az engedélyben dokumentálta. Az e rendszer keretében engedélyezett import mennyiségét az IK határozza meg standard input-output normák („SION-ok") alapján. A SION-ok a legtöbb termék esetében léteznek, beleértve az érintett terméket is, és ezek a HOP II 02-07-ben kerültek közzétételre.

(34) A (31) preambulumbekezdésben fentiekben felsorolt ii. alrendszer (EER éves követelményre) esetében csak az importkedvezmény értéke van az engedélyben feltüntetve. Az engedély jogosultja köteles „fenntartani a kapcsolatot az importált inputok és a származó termék között" (HOP I 02-07 4.24A (c) fejezet).

(35) Az importált input anyagok nem adhatók át másnak és azokat a származó exporttermék előállítására kell felhasználni. Az exportkötelezettséget be kell tartani az engedély kiadását követő előírt időszakon belül (ez 18 hónap, két egyenként 6 hónapos meghosszabbítási lehetőséggel). Egy EER éves követelmény esetében nem engedélyezett az időszak meghosszabbítása.

(36) A felülvizsgálat során megállapításra került az, hogy a SION-ok vámmentes importkedvezménye szerint és a különböző alrendszerek szerint az együttműködő exportőrök által importált input anyagok mennyisége meghaladta a származó exporttermék referencia-mennyiségéhez szükséges anyagok mennyiségét. Ezáltal az adott termékre vonatkozó SION-ok nem voltak pontosak. Továbbá, a felülvizsgálati időszakban az együttműködő exportőrök egyike sem tartott fenn pontos tényleges fogyasztási nyilvántartást, amely a valós fogyasztáson alapult. Négy esetben az erre vonatkozó jogi kötelezettség ellenére sem vezettek ilyen nyilvántartást (lásd a fenti (32) preambulumbekezdést). Két esetben a vállalatok nem tartották nyilván a tényleges fogyasztást. A vizsgált exportőrök egyike sem és az IK sem volt képes bizonyítani azt, hogy az importvám-mentesség nem vezetett túlzott vámelengedéssé.

d) Észrevételek a közzétételkor

(37) Az IK és az öt együttműködő exportőr nyújtott be az EER-ről észrevételeket. Azt állították, hogy az EER egy engedélyezett visszatérítési vagy pótlólagos visszatérítési rendszerként működik, amely állítólagosan az EK aktív feldolgozási rendszeréhez hasonlít az alaprendelet I., II. és III. mellékleteinek rendelkezéseivel összhangban álló igazoló rendszerrel együttesen, amely rendszer nyomon követi a vámmentesen importált inputok és a származó exporttermékek közötti viszonyt. Az IK és két exportőr továbbá azt is vitatta, hogy csak a vámok túlzott visszatérítését lehetett kompenzálni. Az igazoló rendszerre vonatkozóan ragaszkodtak ahhoz, hogy egy megfelelő igazoló rendszer működött. Ezzel összefüggésben több igazolási elemre hivatkoztak, amelyek az igazolás végrehajtásához az IK rendelkezésére álltak, beleértve a következőket: SION-ok, az import- és exportokmányokon feltüntetett mennyiségi információ, az EER szerinti import és exportvám letét nyilvántartás, fogyasztási nyilvántartás, Vámjogosultsági Exportengedély-könyv („VE-könyv"), visszatérítési igazolás az importálás és exportálás teljesítése után, további ellenőrzések az indiai jövedéki adó- és vámigazgatással összefüggésben, rendszeres ellenőrzések és jogi eljárások „eltérések" esetén. Az IK és az egyik exportőr azonban elismerte azt, hogy a SION-ok „alacsonyabbak lehetnek a tényleges fogyasztásnál". Ezenkívül egyik exportőr sem biztosított kielégítő bizonyítékot arra nézve, hogy eleget tett az EXIM-politika által előírt tényleges fogyasztási nyilvántartás megfelelő vezetésére vonatkozó kötelezettségének. Továbbá két exportőr azt kérte, hogy a vizsgáló hatóság maga számítsa ki a túlzott adócsökkentést. Végül azt kérte, hogy az EK legyen köteles arra, hogy a múltbéli precedensek esetében az EER ne kerüljön kiegyenlítésre. A közzétételt követő meghallgatás után az egyik exportőr benyújtott egy számítást a többletként elengedett adókról.

e) Következtetés

(38) Az importvámok alóli mentesség az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontja ii. alpontja és 2. cikke (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, azaz az IK olyan pénzügyi hozzájárulásának, amely hasznot biztosított a vizsgált exportőrök számára.

(39) Ezenkívül az éves követelményért járó EER és a köztes termékért járó EER nyilvánvalóan jogilag az exportteljesítmény után járó kontingensek, és ennek következtében ezeket az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdése a) pontja szerint egyedinek és kiegyenlíthetőnek kell tekinteni. Exportkötelezettség nélkül egy vállalat sem részesülhetett kedvezményben e rendszerek szerint.

(40) Az exportnak tekintett EER a jelen helyzet körülményei között tényleges, az exportteljesítménytől függő kontingens. Ezt csak egy vállalat használta ki kis mértékben és kizárólag akkor, amikor EOE-ket vagy KGZ-ket szolgált ki, mely kategóriák az EXIM-politika 02-07. 8.2.b) bekezdésében vannak megemlítve. Ez a vállalat kijelentette azt, hogy a vásárlói alkalmanként exportálták az adott terméket. Az EOE/KGZ célja az EXIM-politika 02-07. 6.1 bekezdésében meghatározott exporttevékenység. Ennélfogva egy belföldi szállító az exportnak tekintett EER keretében kedvezményeket élvez, mivel az IK megelőlegezi az EOE-n/EKZ-n belül működő exportőr által később realizált exportbevételeket. Az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint egy támogatást exportkontingensnek kell tekinteni, ha a tények azt mutatják, hogy a támogatás biztosítása, bár az nem exportteljesítmény után jog szerint járó kontingens, valójában tényleges vagy megelőlegezett exportbevételekhez kötődik.

(41) Jelen esetben az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a négy alrendszer egyike sem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy pótlólagos visszatérítési rendszernek. A közzétételi beadványok alapos átvizsgálása után ez a megállapítás megerősítésre került. Ezen alrendszerek nincsenek összhangban az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletében (a visszatérítés meghatározása és szabályai) és a III. mellékletében (a pótlólagos visszatérítés meghatározása és szabályai) meghatározott szigorú szabályoknak. Az IK nem alkalmazta hatékonyan az igazolási rendszerét vagy eljárását annak megerősítése céljából, hogy az inputok az exportált termék előállítására felhasználásra kerültek-e és ha igen, akkor milyen mennyiségben (az alaprendelet II. mellékletének (II)(4) bekezdése és pótlólagos visszatérítési rendszer esetében az alaprendelet II. mellékletének (II)(2) bekezdése. Az adott termék SION-jai nem voltak kellőképpen pontosak. Ezt a megállapítást egyetlen közzétételi beadvány sem változtatta meg. Éppen ellenkezőleg, az IK még el is ismerte azt, hogy a SION-ok pontatlanok voltak. Ennélfogva megerősítést nyert az, hogy maguk a SION-ok nem tekinthetők a tényleges fogyasztást igazoló rendszernek, mivel ezek túlságosan általános standard normáinak kialakítása nem teszi lehetővé az IK számára azt, hogy kielégítő pontossággal igazolhassa azt, hogy mekkora mennyiség került felhasználásra az exporttermelésben. Továbbá nem történt meg egy az IK által a pontosan vezetett tényleges fogyasztási nyilvántartás (18. melléklet, nyilvántartás) alapján végrehajtott hatékony ellenőrzés sem. Ezenkívül az IK nem hajtott végre további, az érintett tényleges inputokon alapuló további vizsgálatot, bár ezt szokásos esetben végre kell hajtani akkor, ha nincs hatékonyan alkalmazott igazolási rendszer (az alaprendelet II. mellékletének (II)(5) bekezdése és a III. mellékletének (II)(3) bekezdése), és azt sem bizonyította, hogy nem történt többlet-visszatérítés. Az EER-nek az EK aktív feldolgozási rendszerével való állítólagos összehasonlíthatósága nem tárgya ennek a vizsgálatnak.

(42) A közzétételkor igényelt egyéb igazolási elemek vagy már nem léteznek (azaz a VE- könyvet az EXIM-politika 02-07. hatályon kívül helyezte), vagy pedig nyilvánvalóan, a tényleges fogyasztási nyilvántartások hatékony ellenőrzésének hiányában a túlságosan általános SION-okon alapulnak, ami nem kielégítő (azaz az import-export dokumentumokon, vámletét-nyilvántartás, az EER visszaváltási ellenőrzése). Az indiai hatóságoknak a vizsgált exportáló gyártókra vonatkozó ellenőrzési jelentései nem kerültek átadásra.

(43) Végül, mivel az EER korábban soha nem volt olyan tények alapján megvizsgálva, amelyek összehasonlíthatók a jelen vizsgálat során megállapított tényekkel, különös tekintettel az adott termék SION-jainak pontatlanságára, nincs kötelező precedens arra, hogy a rendszer ne kerüljön kiegyenlítésre.

(44) Ennek következtében ez a négy alrendszer kiegyenlíthető.

f) A szubvenció összegének kiszámítása

(45) Engedélyezett vám-visszatérítési rendszerek vagy pótlólagos visszatérítési rendszerek hiányában a kiegyenlíthető előny az inputok importálása esetén esedékes teljes importvám elengedése. Az IK és két exportőr által benyújtott közzétételi beadványokkal szemben az alaprendelet nem csak a vámok „többlet" elengedésének kiegyenlítéséről rendelkezik. Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és I. mellékletének i. pontja szerint csak a többletvám-elengedések kiegyenlíthetők, feltéve hogy az alaprendelet II. és III. mellékleteiben előírt feltételek fennállnak. Jelen

esetben azonban ezeket a feltételeket nem elégítették ki. Ennélfogva, ha a megfelelő nyomonkövetési folyamat hiánya kerül megállapításra, akkor a visszatérítési rendszerek fent említett kivétele nem alkalmazható, és a be nem fizetett vámok (nem beszedett bevétel) – és nem valamilyen bizonyítandó többletengedmény – összegének kiegyenlítésére vonatkozó szokásos szabály érvényes. Amint az az alaprendelet II. mellékletének (II) bekezdésében és a III. mellékletének (II) bekezdésében meg van határozva, nem a vizsgáló hatóság kötelessége ezen többletengedmények kiszámítása. Ezzel szemben az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja szerint a hatóságnak csak kielégítő bizonyítékot kell találnia egy állítólagos igazolási rendszer alkalmasságának megcáfolására. Továbbá meg kell jegyezni azt, hogy hatékonyan alkalmazott igazolási rendszer hiányában az indiai hatóságok által végrehajtott további vizsgálatot kell végrehajtani időszerű módon, azaz megfelelő idővel a helyszíni igazolás előtt egy kiegyenlítési vámvizsgálat során. A közzétételt követően a többletvámmentességnek az egyik exportőr által végrehajtott kiszámítása sem nem időben történt, és azt nem az IK hajtotta végre. Ennek következtében ezt nem szükséges figyelembe venni.

(46) Az EER-t felhasználó exportőrök számára biztosított támogatási összegek a négy alrendszer keretében a (31) preambulumbekezdésben (számláló) meghatározott felülvizsgálati időszak során importált és az adott termék előállítására felhasznált anyagok után járó be nem szedett importvámok alapján kerültek kiszámításra. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint a támogatás megszerzése során szükségesen felmerülő díjak levonásra kerültek a támogatás összegéből ott, ahol eziránt indokolt kérést nyújtottak be. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint ezeket a támogatási összegeket szét kell osztani az adott termék által a felülvizsgálati időszak, mint megfelelő számítási egység, folyamán elért exportforgalomra, mivel a támogatás egy exportteljesítménytől függő kontingens, és azt nem a legyártott, előállított, exportált vagy kiszállított mennyiségekre való hivatkozás szerint nyújtották.

(47) A felülvizsgálati időszak során e rendszerből hat vállalat részesült kedvezményben, és ezek 22,0 % és 25,8 % közötti támogatásban részesültek (lásd az alábbi (154) preambulumbekezdésben lévő táblázatot).

2. *Vámjogosultsági Igazolványrendszer („VJIR”)*

a) Jogalap

(48) A VJIR részletes leírása az EXIM-politika 02-07. 4.3 bekezdésében és a HOP I. 02-07. 4. fejezetében található meg.

b) Jogosultság

(49) Bármely gyártóexportőr vagy kereskedőexportőr jogosult e rendszer használatára.

c) A VJIR gyakorlati végrehajtása

(50) A megfelelő exportőr kérhet VJIR-hitelt, amely az e rendszerbe tartozó exportált termékek értékének százalékos arányaként kerül kiszámításra. Ezeket a VJIR szinteket a legtöbb termék esetében, beleértve az érintett terméket is, az indiai hatóságok állapították meg. Ezek a szintek a SION-ok alapján vannak meghatározva, figyelembe véve az inputok feltételezett importtartalmát és az e feltételezett import vámfizetési gyakoriságát, függetlenül attól, hogy az importvámokat valójában megfizették-e vagy sem.

(51) Az e rendszer szerinti kedvezményezettségre való jogosultsághoz a vállalatnak exportálnia kell. Az exporttranzakció időpontjában az exportőrnek egy nyilatkozatot kell kiadnia az indiai hatóságoknak, jelezve azt, hogy az exportálás a VJIR szerint történik meg. Az exportálandó áruk számára a feladási eljárás során az indiai vámhatóságok kiadnak egy exportfuvarlevelet. Ez a dokumentum többek között megadja a VJIR-hitel összegét, amelyet az exporttranzakcióhoz kell biztosítani. Az exportőr ebben az időpontban ismeri meg a számára nyújtott kedvezményt. Amint a vámhatóságok kiadnak egy exportfuvarlevelet, az IK-nak nincs választási lehetősége a VJIR folyósítására vonatkozóan. A kedvezmény kiszámítására vonatkozó VJIR szint az, ami az exportnyilatkozat kiállításának időpontjában érvényes. Ennek következtében nincs lehetőség a kedvezmény szintjének visszamenőleges módosítására.

(52) Az is kiderült, hogy az exportkötelezettség betartása esetén az indiai könyvelési szabályok szerint a VJIR-hitelek növekményalapon jövedelemként elszámolhatók a kereskedelmi számlákon.

(53) E hitelek felhasználhatók bármilyen tilalom nélkül importálható áru későbbi importja után kivetett vámok kifizetésére tárgyi eszközök importja kivételével. Az e hitelek ellenében importált áruk a belföldi piacokon adhatók el (forgalmi adó tárgyát képezve), vagy más módon felhasználhatók.

(54) A VJIR-hitelek szabadon átruházhatók és a kiadási időpontjuktól számított 12 hónapig érvényesek.

(55) A VJIR-hitel iránti kérelem legfeljebb 25 exporttranzakcióra terjedhet ki, ha viszont elektronikusan kerül összeállításra, akkor korlátlan számú tranzakcióra érvényes. Ténylegesen nincsenek a VJIR-hitelek fennmaradására vonatkozó szigorú határidők, mivel a HOP I. 02-07. 4.47 fejezetében említett időszakokat mindig az adott VJIR kérelemben szereplő legutóbbi exporttranzakciótól kell számítani.

d) Észrevételek a közzétételkor

(56) A közzététel alapján három e rendszer keretében kedvezményben részesült exportőr nyújtott be a fent leírt VJIR vizsgálatra vonatkozó észrevételt. Azt kifogásolták, hogy i. az (53) és (59) preambulumbekezdésekben szereplő megállapításokkal szemben a VJIR keretében importált anyagokat állítólag exporttermelésre kellett felhasználni és a VJIR-hitel állítólag csak akkor vált elérhetővé, ha olyan árukat exportáltak, amelyek importanyagait importvám terhelte, ii. a kiegyenlíthető összegek új kiszámítási módszere (az exporttranzakcióra összpontosító számítás, lásd az alábbi (61)–(62) preambulumbekezdésekben) nem alkalmazható, mivel a kedvezmény állítólag csak a hitel felhasználása esetén került kihasználásra és ez okból ez az új megközelítés diszkriminatív módon eltér a korábbi EK-gyakorlattól, iii. a VJIR-t csak olyan mértékig lehetne kiegyenlíteni, amilyen mértékben ezek a hitelek kihasználásra kerültek az adott termék esetében és iv. a 2004 februárjában végrehajtott VJIR szint csökkentést is figyelembe kellene venni.

e) A VJIR-re vonatkozó következtetések

(57) A VJIR az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül. A VJIR-hitel az IK pénzügyi támogatása, mivel a hitelt valójában az importvámok kompenzálására használják, ezáltal csökkentve az IK vámbevételeit, amelyek máskülönben esedékesek lennének. Ezenkívül a VJIR-hitel kedvezményt biztosít az exportőr számára, mert növeli a likviditását.

(58) Továbbá a VJIR az exportteljesítmény után járó jogilag előírt kontingens így ez ennek következtében az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő.

(59) Ez a rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető megengedett vám-visszatérítési rendszernek vagy pótlólagos visszatérítési rendszernek. Ez nincs összhangban az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletében (a visszatérítés meghatározása és szabályai) és a III. mellékletében (a pótlólagos visszatérítés meghatározása és szabályai) meghatározott szigorú szabályoknak. Az exportőr nem köteles ténylegesen felhasználni a vámmenetesen importált anyagokat a gyártási folyamatban, és a hitel összege nem a ténylegesen felhasznált inputokkal összefüggésben kerül kiszámításra. Ezenfelül nem létezik rendszer vagy eljárás annak megerősítésére, hogy mely inputot használták fel az exportált termék gyártása során, illetve, hogy az alaprendelet I. mellékletének i. pontja, II. és III. mellékletei értelmében történt-e többletimportvámkifizetés. Végül az exportőr megfelelő a VJIR-kedvezményre, függetlenül attól, hogy importál-e egyáltalán valamilyen input anyagot. A kedvezmény kihasználása érdekében elegendő az, ha az exportőr exportál, annak bizonyítása nélkül, hogy egyáltalán bármilyen input anyagot importál. Ennélfogva még az inputjaikat belföldön előállító, és semmilyen inputot nem importáló exportőrök is jogosultak a VJIR által nyújtott kedvezményre.

(60) Egyik exportőr sem kifogásolta azt a megállapítást, hogy az e rendszer keretében importált anyagokat exporttermelés céljára kell felhasználni, sem pedig azt a megállapítást, hogy a VJIR-hitelek csak azzal a feltétellel kaphatók meg, hogy az input anyagot importvám terheli. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni azt, hogy az IK semmikor nem vitatta a VJIR fenti leírását. Ennek következtében ezeket a kifogásokat el kell utasítani.

f) A támogatás összegének kiszámítása

(61) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése és 5. cikke szerint a kiegyenlíthető támogatások összege a kedvezményezett számára biztosított azon gazdasági előnyre tekintettel került kiszámításra, amely a felülvizsgálati időszak során került feltárásra. Erre vonatkozóan ezt úgy tekintették, hogy a kedvezményben a kedvezményezett abban az időpontban részesült, amikor az e rendszer szerinti exporttranzakció megtörtént. Jelenleg az IK felelős az exportvámokról való lemondásért, ami az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében pénzügyi hozzájárulásnak minősül. Amint az a fenti (51) preambulumbekezdésben megállapításra került, amikor a vámhatóságok kiadnak egy exportfuvarlevelet, amely többek között feltünteti az adott exporttranzakcióért járó VJIR-hitel összegét, az IK-nak nincs választási lehetősége a VJIR folyósítására vonatkozóan, sem pedig a támogatás összegére vonatkozóan. Amint az ugyanabban a bekezdésben szintén megállapításra került, a tényleges export és a VJIR-engedély kiadása közötti VJIR-szintek bármiféle megváltoztatásának nincs visszaható hatálya a megadott kedvezmény szintjére. Továbbá, amint az a fenti (52) preambulumbekezdésben megállapításra került, a vállalatok az exporttranzakció-szakaszban az indiai számviteli szabályokkal összhangban a VJIR-hiteleket növekményalapon jövedelemként elszámolhatták a kereskedelmi számlákon. Végül azon tény következtében, hogy egy vállalat tudatában van annak, hogy a VJIR keretében kedvezményben részesül majd és ténylegesen kedvezményekben részesül egyéb rendszerek keretében, a vállalat már előnyösebb versenyhelyzetben van, mert alacsonyabb árajánlattal reagálhat a támogatásokra.

(62) A kiegyenlítő vám kivetésének értelme tehát, hogy megszüntesse a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokat, amely a jogellenes versenyelőnyön alapul. Figyelemmel a fentiekre, megfelelőnek tekintett a VJIR szerinti kedvezmény olyan hitelösszegként történő értékelése, amely az összes e rendszer szerinti exporttranzakció esetében bevételt képezett a vizsgálati időszak során.

(63) A közzétételre vonatkozó észrevételek nem vezettek e számítási megközelítés felülvizsgálatához. Az új módszertan már alkalmazásra került a közelmúltban az Európai Közösségek által, például a grafitelektróda-rendszer esetével összefüggésben [1]. Ezenkívül a jogbiztonság és a jogos elvárások alapelvei nem zárják ki a módszertan ilyen módon történő megváltoztatását. Először, az új megközelítés nem eredményezi a rendszer teljes átértékelését, amely valóban mindig kiegyenlíthető volt. Ez csak a támogatás összegének kiszámítására vonatkozik abból a célból, hogy azt szorosabban az adott vizsgálati időszak alatti valós helyzethez kapcsolja. Másodszor, ez a megközelítés többek között a Bizottság által a jelenlegi vizsgálatok során megállapított tények következménye, azaz a VJIR-hiteleknek az indiai számviteli szabályok szerint növekmény alapon jövedelemként történő elszámolása, valamint az ilyen hitelek tekintetében az EXIM-rendszer szerinti kérelmezési határidő tényleges hiánya. Továbbá, a közzététel során tett észrevételek megerősítették azt, hogy az e rendszer keretében folytatott exporttranzakciók időpontjában az exportőr visszavonhatatlan jogosultságot nyert a VJIR-hitelekre. Mindamellett ez az időpont döntő a kedvezmény nyújtásának meghatározása céljából a fenti (61) preambulumbekezdésben foglaltak szerint, és nem a későbbi felhasználás, mivel az ilyen szerzett jogosultsággal már felruházott exportőr pénzügyi szempontból „jobb helyzetben" van.

(64) Több exportőr gyártó beadványaival ellentétben még az adott, terméknek nem minősülő dolog exportálása által képzett hitelt is figyelembe kellett venni a kiegyenlíthető VJIR-hitel összegének meghatározásakor. A VJIR keretében nincs kötelezettség, amely korlátozza hitelfelhasználását egy meghatározott termékhez kapcsolódó vámmentes input anyag importálásához. Éppen ellenkezőleg, a VJIR-hitelek szabadon átruházhatók, még el is adhatók és felhasználhatók bármiféle korlátozás nélkül importálható áruk behozatalára (az adott termék input anyagai ebbe a kategóriába tartoznak) beruházási javak kivételével. Ennélfogva az adott termék kedvezményben részesülhet az összes keletkezett VJIR-hitelből.

[1] A Tanács 2004. szeptember 13-i 1628/2004/EK rendelete (HL L 295., 4. o. (13) preambulumbekezdés).

(65) Továbbá, a felülvizsgálati időszakot követő VJIR-szint-csökkentések nem vehetők figyelembe, mivel az alaprendelet 11. cikkének (1) bekezdése előírja azt, hogy a vizsgálati időszak utáni időszakra vonatkozó információ normál esetben nem vehető figyelembe. Emellett nincs arra garancia, hogy az IK a jövőben nem fogja megemelni a VJIR-szinteket.

(66) Ahol indokolt észrevételek kerültek benyújtásra, a támogatás megszerzése során szükségesen felmerülő díjak levonásra kerültek az így megállapított támogatás összegéből, így megkapva az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja által megjelölt támogatási számlálót. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdése szerint ezeket a támogatási összegeket szét kell osztani az adott termék által a felülvizsgálati időszak, mint megfelelő számítási egység során elért exportforgalomra, mivel a támogatás egy exportteljesítménytől függő kontingens és nem a legyártott, előállított, exportált vagy kiszállított mennyiségekre való hivatkozás szerint kerültek folyósításra. A felülvizsgálati időszak során öt vállalat részesült kedvezményben e rendszer keretében, és ezek 3,2 % és 8,0 % közötti mértékű támogatást kaptak (lásd az alábbi (154) preambulumbekezdésben lévő táblázatot).

3. *Exportorientált Egységek Rendszere („EOER")/Különleges Gazdasági Övezetek Rendszere („KGÖR")*

a) Jogalap

(67) E rendszerek részletes leírása az EXIM-politika 02-07. 6. fejezetében (EOER) és a HOP I. 02-07. 7. fejezetében (KGÖR) találhatók meg.

b) Jogosultság

(68) A tisztán kereskedelmi vállalatok kivételével az összes olyan vállalkozás, amely alapvetően vállalja a teljes árutermelésének vagy szolgáltatásainak exportálását, beléphet az EOER-be vagy a KGÖR-be. Azonban a szolgáltatásoktól és a mezőgazdaságtól eltérően az ipari ágazatoknak beruházott vagyonban el kell érniük egy minimális beruházási küszöböt (10 millió indiai rúpia) ahhoz, hogy jogosultak legyenek az EOER-re.

c) Gyakorlati végrehajtás

(69) A KGÖR a korábbi Exportfeldolgozó Övezetrendszer („EFÖR") utódrendszere. A KGÖ-k különlegesen körülhatárolt vámszabad területek, amelyek az EXIM-politika 02-07. szerint kereskedelmi műveletek, vámok és adók szempontjából külföldi területnek tekintendők. Jelenleg már 14 KGÖ működik, és az indiai hatóságok további 13 KGÖ létrehozását már jóváhagyták.

(70) Másrészről az EOE-k földrajzilag rugalmasabbak, és Indiában bárhol létrehozhatók. Ez a rendszer kiegészíti a KGÖR-t.

(71) Az EOE vagy KGÖ státuszra való jelentkezésnek adatokat kell tartalmaznia a soron következő öt évről, többek között a tervezett termelési mennyiségeket, az export tervezett értékét, az importigényeket és a belföldi igényeket. Ha a hatóságok elfogadják a vállalat kérelmét, akkor az elfogadásra vonatkozó feltételeket és kikötéseket közlik a vállalattal. A megállapodás úgy kell elismerni, hogy a vállalat öt évig tartozik a KGÖ/EOE alá. A megállapodás további időszakokra megújítható.

(72) Az EOE-re vagy a KGÖ-re vonatkozó, az EXIM politikában 02.07 meghatározott alapvető kötelezettség az, hogy nettó külföldi csereforgalmat kell elérni, azaz a referencia-időszakban (5 év) az export teljes értékének magasabbnak kell lennie mint az importált áruk teljes értékének.

(73) Az EOE/KGÖ egységek a következő engedményekre jogosultak:

i. mentesség az összes olyan árutípusra kivetett importvámok alól (beleértve a beruházási eszközöket, nyersanyagokat és fogyóeszközöket), amelyek a gyártáshoz, előállításhoz, feldolgozáshoz vagy azzal kapcsolódóan szükségesek;

ii. mentesség a belföldi forrásokból beszerzett árukra kivetett fogyasztási adó alól;

iii. a belföldön előállított áruk után fizetett központi forgalmi adó visszafizetése;

iv. lehetőség arra, hogy a végtermék esetén alkalmazandó vámok megfizetése mellett a termelés egy részét belföldön eladják a teljes termelés exportálásra vonatkozó általános követelmény alóli mentességként;

v. mentesség a jövedelemadóról szóló törvény 10A. vagy 10B. szakasza szerint az exporteladások után szokásosan fizetendő jövedelemadó alól egy 10 éves időszakra a működés megkezdésétől kezdve, de legkésőbb 2010-ig;

vi. lehetőség 100 %-os idegen tőketulajdonra.

(74) Jóllehet a mindkét rendszer szerinti engedmények nagyrészt hasonlók, van néhány különbség is. Például csak egy EOE kaphatja meg a belföldi eladások (DTA eladások) után fizetendő adók 50 %-os csökkentését, míg egy KGÖ-n belül az ilyen eladások után fizetendő adók 100 %-a megfizetendő. Egy EOE egység a teljes forgalmának akár 50 %-át is eladhatja belföldön ilyen csökkentett adósáv mellett.

(75) Az e rendszerek szerint működő egységek a vámokról szóló törvény 65. szakasza szerint a vámtisztviselők felügyelete mellett működnek.

(76) Ezen egységek jogilag kötelesek meghatározott formában fenntartani egy megfelelő elszámolást az összes importjukról, az összes importált anyag fogyasztásáról és felhasználásáról és a végrehajtott exportról. Ezeket a dokumentumokat kérés esetén rendszeresen be kell nyújtani az illetékes hatóságoknak („negyedéves és éves részjelentések”).

(77) Mindamellett „[egy EOE vagy egy KGÖ] semmikor nem köteles összekapcsolni az összes importszállítmányt az exportjával, más egységeknek történő átadásokkal, DTA eladásokkal vagy készletekkel”, a HOP I. 02-07. 14-I. mellékletének 10.2. bekezdése és a 14-II. mellékletének 13.2. bekezdése.

(78) A belföldi eladásokat önigazolási alapon kell leszállítani és nyilvántartani. Az exportszállítmányok feladási folyamatát az a vám/adó tisztviselő felügyeli, aki állandó jelleggel az EOE-ba van kihelyezve. A vállalat köteles megfizetni az IK-nak az állandó vámszabad területi tisztviselő fizetését.

(79) A KGÖ-n belüli összes tevékenysége, hacsak nincs másként meghatározva, beleértve az áruk exportálását és re-importálását, egy önigazolási alapon történik, amint azt a HOP I. 02-07. 14-II. mellékletének 29. bekezdése meghatározza. Ennélfogva a vámhatóságok nem végeznek a KGZ export szállítmányaira vonatkozó rendszeres ellenőrzéseket.

(80) Jelen esetben a KGÖR-t az együttműködő exportőrök egyike használta. Mivel a KGÖR-t nem használták, így nem szükséges e rendszer kiegyenlíthetőségét vizsgálni. A KGÖR-t használó együttműködő exportőrnyersanyagok és beruházási javak vámmentes importálására, áruk belföldi, fogyasztási adótól mentes beszerzésére, valamint forgalmiadó-visszatérítés kihasználására és a termelése egy részének a belföldi piacon történő értékesítésére használta fel a rendszert. Ennélfogva ez az exportőr kihasználta a (73) preambulumbekezdés i.–iv. pontjaiban ismertetett kedvezményeket. Az adott exportőr kihasználta az EOER jövedelemadó rendelkezései szerinti kedvezményeket is. Mivel azonban az említett jövedelemadó mentesség az általánosabban elérhető jövedelemadó-mentességi rendszer körébe tartozik, ennek vizsgálata az alábbi (117) és (118) preambulumbekezdésekben történik meg.

d) Észrevételek a közzétételkor

(81) A közzétételkor egy exportáló gyártó kifogásolta azt, hogy az EOER-t csak annyiban kellene kiegyenlíteni, ha egyáltalán kell, amennyiben a belföldi eladásokért fizetett adók nem fedezik teljes mértékig a belföldön eladott termeléshez felhasznált input anyagok esetében elengedett importadók összegét („többletengedmény"). Az exportőr azon a véleményen van, hogy az EOER-t illetően, ami állítólag hasonlít az EK aktív feldolgozási rendszerére, létezik egy, az alaprendelet I., II. és III. mellékleteivel összhangban lévő igazolási rendszer. E célból ez az exportőr vitatta azt, hogy az input anyagok és a származó exporttermelés szállítmány szerinti összefüggését valóban nem követelik meg az indiai hatóságok (lásd a (77) preambulumbekezdést), mivel ez az alaprendelet vagy a támogatásokról és kiegyenlítési intézkedésekről szóló megállapodás szerint nem kötelező egy megfelelő igazolási rendszer esetében. Ezenkívül a vállalatának belső tétellap-rendszerére hivatkozott, mint ami információs kapcsolatot biztosít az inputok és outputok között. Az exportőr továbbá leszögezte azt, hogy a belföldi eladásai a vizsgálati időszak alatti eladásainak kevesebb mint 5 %-át tették ki. Ez az exportőr azt is kifogásolta, hogy a havi eladások adó-visszatérítésének IK által végrehajtott rendszeres felmérése elegendő az alaprendelet által meghatározott igazolási szabályok betartásához.

(82) Továbbá vitatta azt, hogy i. a számítások céljából nem a felülvizsgálati időszak során az ezen EOE éves részjelentésének (19) preambulumbekezdésében megadott importált nyersanyagok mennyiségét, hanem az ezen időszak során az említett jelentés (20) preambulumbekezdésében megadott felhasznált nyersanyagok mennyiségét kell használni és ii. a beruházási javak importálásán megtakarított vámokra vonatkozó allokációs időszaknak a vállalat egyedi értékcsökkenési időszakán, nem pedig az összes együttműködő exportőr gyártó átlagos értékcsökkenési időszakán kell alapulnia. Ezenkívül kifogásolta azt, hogy a hozzáadott kamatot (a VI alatt Indiában érvényes kereskedelmi szint) le kell csökkenteni az ezen EOE-nek a felülvizsgálati időszak alatti súlyozott átlagos szintre.

e) Az EOER-re vonatkozó következtetések

(83) Egy EOE két importvámtípus („alapvám" és „különleges kiegészítő vám") alóli mentességei és a forgalmi adó visszatérítése az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében az IK pénzügyi hozzájárulásának számítanak. Ennélfogva a kormány lemondott arról a bevételéről, amely e rendszer hiányában esedékes lett volna, továbbá az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében kedvezményt nyújtott az EOE számára, mivel az EOE megőrizte a likviditását azáltal, hogy nem fizette meg a normál esetben esedékes adókat és forgalmi adó visszatérítésben részesült.

(84) A fogyasztási adó és az importvám megfelelője („kiegészítő vám") alóli mentesség azonban nem eredményezi a máskülönben esedékes bevételről való lemondást. A fogyasztási adó és a kiegészítő vám, ha kifizetésre kerül, hitelként felhasználható a saját jövőbeni adókötelezettségekre (az úgynevezett „CENVAT-mechanizmus"). Ennek következtében ezek az adók nem véglegesek. A „CENVAT"-hitel által csak a hozzáadott értékre vonatkozik végleges adó, nem pedig az input anyagokra.

(85) Ennélfogva az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. bekezdése értelmében csak az alapvám, a különleges kiegészítő vám alóli mentesség és a forgalmiadó-visszatérítés minősül támogatásnak. Ezek jogi, az exportteljesítményen alapuló kontingensek és ezáltal ezek egyedinek és az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint kiegyenlíthetőnek tekintendők. Valamely EOE exportcélja, amint az az EXIM-politika 02-07. 6.1. bekezdésében megállapításra került, egy *conditio sine qua non* ösztönzőként létezik.

(86) Továbbá ezek a támogatások az egyik exportőr által benyújtott kifogással szemben az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthetők megengedhető vám-visszatérítési rendszereknek. Ezek nincsenek összhangban az alaprendelet I. mellékletében (h) és i) pontok, a II. mellékletében (a visszatérítés meghatározása és szabályai) és a III. mellékletében (a pótlólagos visszatérítés meghatározása és szabályai) meghatározott szigorú szabályokkal. Az EOER állítólagos hasonlósága az EK aktív feldolgozási rendszerével ebben az összefüggésben irreleváns, mivel az EK-rendszer nem tárgya ennek a vizsgálatnak.

(87) Amennyiben a forgalmiadó-visszatérítési és az importvám alóli mentességi rendelkezéseket beruházási javak beszerzése esetén alkalmazták, akkor azok már nincsenek összhangban a megengedett visszatérítési rendszerek szabályaival, mivel ezeket az árukat nem használták fel a termelési folyamatban, amint azt az I. melléklet h) pontja (forgalmiadó-visszatérítés) és i) pontja (importvámcsökkentés) előírja. Az exportőr ellenezte ezt a vizsgálatot és vitatta azt, mivel a beruházási javak szükségesek a termeléshez, azokat nem lehet *per se* kizárni semmilyen megengedett vámvisszatérítésből. Ez az indoklás azonban nem tükröződik az I. melléklet h) és i) pontjának világos megfogalmazásában, amely szerint a termeléskor használt beruházási javak nem kerülnek felhasználásra a folyamatban. Az érvelés ennek következtében elutasításra került.

(88) Ezenkívül, valamint figyelembe véve az ebben a rendszerben elérhető egyéb kedvezményeket is, az exportőr által emelt kifogások alapos megfontolása ellenére megerősítést nyert az, hogy az IK-nak nincs hatékony igazolási rendszere vagy eljárása annak megerősítésére, hogy a vám- és/vagy forgalmiadó-mentesen beszerzett árukat az exportált termék előállítása során használták-e fel, és ha igen, akkor milyen mennyiségben használták fel (az alaprendelet II. mellékletének (II)(4) bekezdése és a helyettesítő visszatérítési rendszerek esetében a III. mellékletének (II)(2) bekezdése).

(89) Egy EOE a termelésének jelentős részét, akár az éves forgalmának 50 %-át is eladhatja a belföldi piacon. Ennek következtében nincs az előállított származó termékek teljes mennyiségének exportálására vonatkozó jogi kötelezettség. Ezenfelül az önigazolási rendszer miatt ezek a belföldi tranzakciók kormányzati tisztviselő felügyelete és ellenőrzése nélkül zajlanak le. Ennélfogva az EOE vámszabad létesítményei legalább részben nem képezik tárgyát az indiai hatóságok fizikai ellenőrzésének. Ez azonban megnöveli a későbbi igazolási elemek fontosságát, nevezetesen a vámmentes inputok és az export származó termékek közötti viszony ellenőrzését egy vámvisszatérítés-igazolási rendszerré való minősülés céljából. Figyelembevételre került az, hogy a jelen vizsgálat tárgyát képező EOE az éves forgalmának nem 50 %-át, hanem csak körülbelül 5 %-át adta el belföldön a VI alatt. Ez azonban nincs hatással a meglévő igazolási rendszer megfelelőségének általánosabb értékelésére.

(90) A bevezetett további igazolási lépésekre vonatkozóan emlékeztetni kell arra, amint az a fenti (77) preambulumbekezdésben említésre és az exportőr által megerősítésre került az, hogy egy EOE már jogi értelemben semmikor nem köteles összekapcsolni az összes importszállítmányt a vonatkozó származó termék rendeltetésével. Azonban csak ilyen szállítmány ellenőrzések biztosíthatnának kielégítő információt az inputok végcéljáról annak ellenőrzése céljából, hogy a vám-/adómentességek nem haladják meg az exporttermelésre szánt inputokat. A belföldi eladások önigazolás alapján történő havi adóvisszatérítések, amelyeket az indiai hatóságok rendszeresen felmérnek, nem elegendők. Az EXIM-politika szerinti jogi kötelezettség nélkül fenntartott belső vállalati rendszerek, azaz az árutételapok rendszere nem elegendő egy vám-visszatérítési rendszer ilyen alapvető fontosságú követelményének helyettesítésére. Ezenkívül egy vám-visszatérítési rendszert a kormánynak kell kialakítania és végrehajtania, és nem lehetne az egyes vállalatok vezetőségének belátására bízni az információs rendszer létrehozását. Az indiai kormány ellenőrzési jelentéseit a vállalattól és az IK-tól is bekérték, de azok soha nem mutatták be, így nem bizonyították azokat. Ennélfogva megerősítést nyert az, hogy mivel az indiai EXIM-politika nem követeli meg az EOE-től az input anyagok és a származó termék közötti viszony nyilvántartását, így az IK nem hozott létre hatékony ellenőrzési mechanizmust annak meghatározására, hogy az inputok az exporttermelésre kerültek felhasználásra és hogy milyen mennyiségben.

(91) Az IK nem hajtott végre további, az érintett tényleges inputokon alapuló vizsgálatot sem, holott ezt normál esetben egy hatékony igazolási rendszer hiányában végre kellett volna hajtani (az alaprendelet II. mellékletének (II)(5) bekezdése és a III. mellékletének (III)(3) bekezdése), és az IK azt sem bizonyította, hogy nem történt többletkedvezmény-nyújtás. Emlékezni kell arra, hogy az ellenőrző szemle előtt elvben végre kell hajtani egy ilyen további vizsgálatot, hogy az igazolás, ha azt szükségesnek ítélik meg, e további vizsgálat alapján történhessen meg, az alaprendelet 11. cikkének (8) bekezdése és 26. cikkének (1) bekezdése.

f) A támogatás összegének kiszámítása

(92) Következésképpen egy engedélyezett adó-visszatérítési rendszer vagy pótlólagos visszatérítési rendszer hiányában a kiegyenlíthető kedvezmény az a teljes importvám-elengedés (alapvám és különleges kiegészítő vám), amely szokásos esetben az importálás esetében esedékes, valamint a forgalmiadó-visszatérítés, amelyeket a vizsgálati időszak alatt engedtek el.

(93) Elutasításra került az exportőr azon kérése, hogy csak azon megtakarított vámok és forgalmi adók összege kerüljön figyelembevételre, amelyek a vizsgálati időszak alatt felhasznált inputokhoz kapcsolódnak. Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének értelmében a kedvezmény nyújtása már az input anyagok vám- vagy adómentes beszerzésekor megtörténik, mivel abban a szakaszban normál esetben a vámok esedékesek.

i. *Importvámok (alapvám és különleges kiegészítő vám) alóli mentesség és forgalmiadó- visszatérítés a nyersanyagok esetében*

(94) Az EOE-t használó exportőr támogatásának összege a termelőágazat számára importált anyagokat, azaz ömlesztett hatóanyagokat és köztes termékeket, terhelő elengedett importvámok (alapvám és különleges kiegészítő vám) alapján, valamint az ágazat esetében visszatérített forgalmi adó alapján kerül kiszámításra. A támogatás megszerzésekor szükségszerűen felmerülő díjak az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint levonásra kerültek a támogatás összegéből. Az alaprendelet 7. cikkének (2) pontja szerint ezt a támogatásösszeget fel kell osztani az ömlesztett gyógyszeripari ágazaton („ágazat") belül a vizsgálati időszak alatt, mivel a támogatás az exportteljesítmény után járó kontingens és azt nem az előállított, legyártott, megtermelt vagy kiszállított árukra való hivatkozással folyósították. Az így elért támogatási határérték 29,6 % lett.

ii. *A beruházási javak importvámjai (alapvám és különleges kiegészítő vám) alóli mentesség*

(95) A nyersanyagoktól eltérően a beruházási javak nem kerülnek bele fizikailag a végtermékbe. Az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdése szerint a vizsgált vállalat kedvezménye az importált beruházási javaknak az érintett termék iparágának adott beruházási javai esetében szokásos értékcsökkenésének megfelelő időszakra elosztott, meg nem fizetett vám alapján került kiszámításra. Az ilyen szokásos értékcsökkenési időszak meghatározása céljából az összes együttműködő exportőrök által alkalmazott értékcsökkenési időszakok súlyozott átlaga került kiszámításra. Az vizsgált EOE-nek a vállalatspecifikus értékcsökkenési időszakra való alkalmazására vonatkozó kifogását el kellett utasítani, mivel a „szokásos" nem szinonim az „egyedivel", de egyenértékű a „reprezentatív átlaggal". Az így kiszámított összeg, amely kivetíthető a felülvizsgálati időszakra, módosításra került az ezen időszak alatt esedékes kamat hozzáadásával az adott időszak alatti kedvezmény értékének kifejezése céljából és ezáltal megállapítva az e rendszer által a kedvezményezettnek nyújtott teljes kedvezményt. A hozzáadott kamat összege az Indiában a felülvizsgálati időszak alatt érvényes kereskedelmi kamatszinten alapult. Az exportőrnek a saját alacsonyabb átlagos szintjének használatára vonatkozó kifogása nem eredményezett volna eltérést az eredményben, azaz a támogatás eltérése ugyanaz maradt. A támogatás megszerzése során szükségszerűen felmerült díjak az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint levonásra kerültek ebből az összegből a támogatásra vonatkozó számítási egység meghatározásához. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése és 7. cikkének (3) bekezdése szerint ez a támogatási összeg szétosztásra került a felülvizsgálati időszak során az ágazat által létrehozott exportra megfelelő számítási egységként, mert a támogatás az exportteljesítmény után járó kedvezmény és nem a legyártott, előállított, exportált vagy leszállított mennyiségek után nyújtották. Az így kapott támogatási eltérés 1,3 % volt.

(96) Ennélfogva az adott vállalat számára az EOER szerint nyújtott támogatási szint 30,9 %.

4. *Beruházási Javak Exporttámogatási Rendszere („BJETR")*

a) Jogalap

(97) A BJETR részletes leírása az EXIM-politika 02-07. 5. fejezetében és a HOP I 02-07. 5. fejezetében van leírva.

b) Jogosultság

(98) A gyártók és szolgáltatók támogatásához „kötődő" gyártóexportőrök és kereskedőexportőrök jogosultak e rendszer használatára.

c) Gyakorlati végrehajtás

(99) Exportálási kötelezettség feltétele mellett egy vállalat számára lehetséges beruházási javak (új és – 2003. áprilisa óta – használt, legfeljebb 10 éves beruházási javak) importálása csökkentett vám mellett. E célból az IK kérésre és díj megfizetése mellett kiad egy BJETR engedélyt. 2000 áprilisa óta a rendszer 5 %-os csökkentett importvámszintet ír elő a rendszer keretében importált összes beruházási javak esetében. 2000. március 31-ig 11 %-os vám volt hatályban (beleértve egy 10 %-os többletterhet), valamint nagy értékű import esetében nulla vám volt alkalmazandó. Az exportkötelezettség betartása céljából az importált beruházási javakat egy bizonyos időszak alatt egy bizonyos mennyiségű exportáru előállítására kell használni.

(100) A BJETR engedély tulajdonosa belföldről is beszerezheti a beruházási javakat. Ez esetben a beruházási javak belföldi gyártója használhatja ki az ilyen beruházási javak előállításához szükséges összetevőinek importvám kedvezményét. Választható lehetőségként a belföldi gyártó kérheti a feltételezett export kedvezményét az egy BJETR-engedély-tulajdonosnak szállított beruházási javakra vonatkozóan.

d) Észrevételek a közzétételkor

(101) A közzétételkor az IK és egy exportőr gyártó kifogásolta azt, hogy i. a beruházási javak esetében használt értékcsökkenési időszak állítólagosan nem volt megfelelően az érdekelt felek tudomására hozva, ii. és nem volt kielégítően meghatározva az, hogy a kamat miért és milyen mértékben került hozzáadásra a kiegyenlíthető támogatás meghatározásához.

e) Az BJET-rendszerre vonatkozó következtetés

(102) A BJETR az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. A vámcsökkentés az IK által nyújtott pénzügyi hozzájárulást képez, mivel ez az engedmény csökkenti az IK azon vámbevételeit, amelyek máskülönben esedékesek lennének. Ezenkívül a vámcsökkentés előnyt biztosít az exportőrnek, mert az importáláskor megtakarított vámok növelik a likviditását.

(103) Továbbá a BJETR az exportteljesítmény után járó, jogszabály által előírt kontingens, mivel az ilyen engedélyek nem kaphatók meg export-kötelezettségvállalás nélkül. Ennek következtében ez az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő.

(104) Végül is ez a rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető egy elfogadható vám-visszatérítési vagy pótlólagos vám-visszatérítési rendszernek. A beruházási javakra nem terjednek ki az ilyen jellegű elfogadható rendszerek, amint az az alaprendelet I. mellékletének i. pontjában meg van határozva, mivel ezek nem kerülnek felhasználásra az exportált termékek előállítása során.

f) A támogatás összegének kiszámítása

(105) A támogatás összege az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdése szerint importált beruházási javak után meg nem fizetett vám alapján került kiszámításra, amely megfelel az antibiotikumiparban az ilyen beruházási javak szokásos értékcsökkenési időszakának. A megszokott gyakorlat szerint az így kiszámított összeget, amely a felülvizsgálati időszakra vonatkoztatható, az erre az időszakra vonatkozó kamat hozzáadásával módosításra került az adott időszak alatt nyújtott kedvezmény teljes összegének tükrözése céljából. E célra megfelelő volt az Indiában a felülvizsgálati időszak során érvényes kereskedelmi kamat. A támogatás megszerzése során szükségszerűen felmerült díjak az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint levonásra kerültek ebből az összegből a támogatási számítási egységként való meghatározásához. Az alaprendelet 7. cikkének (2) és (3) bekezdése szerint ez a támogatási összeg szétosztásra került a felülvizsgálati időszak során az ágazat által létrehozott exportra megfelelő számítási egységként, mert a támogatás az exportteljesítmény után járó kedvezmény és nem a legyártott, előállított, exportált vagy leszállított mennyiségekre hivatkozással nyújtották. A felülvizsgálati időszak alatt négy vállalat részesült kedvezményben e rendszer keretében. A kapott támogatások elhanyagolhatók voltak.

(106) mivel a BJETR a jelen esetben nem kerül majd kiegyenlítésre, így nem szükséges válaszolni a közzétételt követő, erre vonatkozó észrevételekre.

5. *Exporthitelrendszer („EHR")*

a) Jogalap

(107) A rendszer részletei az Indiai Jegybank 5/04.02.02/2002-03 IECD sz. mester körlevelében (Külföldi valutában nyújtott exporthitel) és a 4/04.02.02/2002-03 IECD sz. mester körlevelében (Exporthitel rúpiában) vannak meghatározva, amely levelek címzettje az összes indiai kereskedelmi bank.

b) Jogosultság

(108) A gyártó exportőrök és az exportáló kereskedők jogosultak e rendszer használatára.

c) Gyakorlati végrehajtás

(109) E rendszer keretében az IJB mind indiai rúpia, mind pedig külföldi valuta esetében kötelezően meghatározza azt az exporthitelek esetében alkalmazandó kamatplafont, amit a kereskedelmi bankok egy exportőr esetében alkalmazhatnak „abból a célból, hogy az exportőrök számára nemzetközileg is versenyképes szinten álljon rendelkezésre hitel". Az EHR két alrendszerből áll, a szállítás előtti exporthitelrendszerből („csomagolási hitel"), amely az exportálást megelőzően áruk beszerzésére, feldolgozására, gyártására, csomagolására és/vagy fuvarozására áll az exportőr rendelkezésére, valamint a szállítás utáni exporthitelrendszerből, amely működő tőkehitelt biztosít az exportkövetelések finanszírozása céljából. Az IJB arra is utasítja a bankokat, hogy a nettó bankhiteleik bizonyos összegét exportfinanszírozásra használják fel.

(110) Ezen IJB mester körlevelek eredményeként az exportőrök kedvezményes kamatlábbal kaphatnak exporthiteleket az általános kereskedelmi hitelekhez kamatlábaihoz képest („készpénzhitelek"), amelyeket pusztán a piaci feltételek szabnak meg. Ebben a tekintetben a rúpiában nyújtott exporthitelről szóló mesterkörlevél megjegyzi azt, hogy „az exportőröknek az e körlevél előírásai szerint nyújtott hitelek kamatplafonja alacsonyabb, mint a többi hitelfelvevő számára szokásosan elérhető maximális hitelkamat és ezek ennek következtében abban az értelemben engedményesek". A kamatszintkülönbség a jó hitel-megítélésű vállalatok esetében csökkenhet. Valójában a jó hitelképességű vállalatok lehetnek olyan helyzetben, hogy azonos feltételekkel kaphassanak exporthitelt és készpénzhitelt.

d) Észrevételek a közzétételkor

(111) A közzétételkor két exportőr, akik kedvezményt kaptak a rendszer révén, vitatták azt, hogy az EHR kiegyenlíthető támogatás lenne. E célból kifogásolták azt, hogy i. egy kiegyenlíthető támogatás előfeltétele közpénzek átadása, ii. az EHR-kamatszintek piaci feltételek között kerültek megállapításra, mert a különböző kereskedelmi bankok jelentősen eltérő kamatlábakat ajánlanak fel, valamint iii. a készpénzhitelek kamatlábai az exporthitelekéhez hasonlítva azért magasabbak, mert az exportfinanszírozás kevésbé kockázatos („önvégrehajtás") és a külföldi valutában nyújtott exporthitelek esetében a szabadon átváltható külföldi valutáknak az indiai rúpiáéhoz viszonyítva állítólag alacsonyabb inflációja miatt, amely állítólag hatással van a kamatlábakra.

(112) Továbbá az egyik exportőr a támogatáskülönbözet újabb kiszámításának végrehajtása nélkül azt állította, hogy számítás céljára egyéb bankok kamatait, és nem az igazoló látogatás során hitelnyújtó bankokként azonosított bankok kamatait kellene használni, és mindenkor csak a legalacsonyabb export- és készpénzkamatokat kellene összehasonlítani. Egy másik exportőr bármiféle bizonyíték bemutatása nélkül azt vitatta, hogy a hitel összegét 25 %-kal csökkenteni kéne, ami állítólag a saját tőkét képviseli, bár az elszámolásokban idegen tőkeként volt azonosítva.

e) Az EHR-re vonatkozó következtetések

(113) Először, az IJB-nek a fenti (107) preambulumbekezdésben említett mesterkörleveleiben meghatározott EHR-hitel kedvezményes kamatlábai a csupán piaci feltételek szerint felvett hitelköltségekkel összehasonlítva csökkenthetik az exportőr kamatköltségeit, és ebben az esetben az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében kedvezményt biztosítanak az exportőr számára. Csak azon együttműködő exportőrök esetében került megállapításra az hogy kedvezményben részesültek, ahol ilyen kamatlábkülönbségek léteznek. A fent leírt beadványokkal ellentétben ezek a kamatlábkülönbségek nem magyarázhatók tisztán a kereskedelmi bankok piaci magatartásával. Az exportfinanszírozás nem *per se* biztosabb, mint a belföldi finanszírozás. Valójában ezt általában kockázatosabbnak tartják, és a bizonyos hitelhez szükséges mértékű biztosíték, függetlenül a finanszírozás tárgyától, pusztán az adott kereskedelmi bank kereskedelmi döntése. A kamatlábkülönbségek a különböző bankok tekintetében az IJB azon módszerének következményei, miszerint az IJB egyedileg maximális hitelnyújtási szinteket határoz meg az egyes kereskedelmi bankok számára. Ezenkívül az IJB mester körlevelei nélkül a kereskedelmi bankok nem lettek volna kötelesek export-finanszírozó hitelnyújtókká válni valamilyen valószínűleg előnyösebb exporthitel kamatláb mellett külföldi valutában adott exporthitelek esetében. Összegezve az ezekre a beadványokra adott választ, fel kell idézni azt, hogy az IJB mesterkörleveleinek célja exportfinanszírozás biztosítása „nemzetközileg versenyképes kamatláb" mellett és az IJB maga is „engedményesnek" tekinti az exporthitel kamatlábakat. Másodszor és azon tény ellenére, hogy az EHR keretében nyújtott kedvezményes hiteleket kereskedelmi bankok nyújtják, ez a kedvezmény az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének iv. pontja értelmében a kormány által biztosított pénzügyi hozzájárulás. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni azt, hogy egy támogatás létrehozásához sem az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének iv. pontja, sem pedig az ASCM nem ír elő közforrásokból történő kifizetést, azaz az IK által a kereskedelmi bankok számára történő visszatérítést, hanem csupán kormányzati rendelkezést az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének i., ii. vagy iii. pontjaiban ismertetett funkciók végrehajtására vonatkozóan. Az IJB egy köztestület és ennek következtében az alaprendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott „kormányzat" fogalommeghatározás vonatkozik rá. Az IJB 100 %-ban köztulajdonban van, közigazgatási politikai célokat, úgymint monetáris politikát követ és a vezetőségét az IK nevezi ki. Az IJB magántestületeket irányít, mivel a kereskedelmi bankokat feltételek kötik, többek között az IJB mesterkörleveleiben előírt, az exporthitelek maximális kamatplafonjai és az IJB arra vonatkozó előírásai, hogy a kereskedelmi bankoknak a nettó bankhitelük bizonyos összegét exportfinanszírozásra kell fordítaniuk. Ez az utasítás kötelezi a kereskedelmi bankokat arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett funkciókat hajtsanak végre, ez esetben hitelezést kedvezményes exportfinanszírozás formájában. A források hitelek formájában történő ilyen közvetlen átadását normális esetben a kormánynak kellene magára vállalnia és ez a gyakorlat, a valós értelemben eltér a kormányok által követett szokásos gyakorlattól, az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja. Ez a támogatás egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintett, mivel a kedvezményes kamatlábak csak exporttranzakciókkal kapcsolatosan használhatók fel, és ezek ennek következtében az exportteljesítmény alapján biztosított kedvezményt képeznek, az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja.

f) A támogatás összegének kiszámítása

(114) A támogatás összege az exporthitelek után a felülvizsgálati időszak alatt fizetett kamat és az azon összegek közötti különbség alapján került kiszámításra, amelyek akkor lettek volna kifizetendők, ha ugyanazokat a kamatlábakat alkalmazták volna, mint az adott vállalat által használt szokásos kereskedelmi hitelek esetében alkalmaztak. Ez a támogatás (számláló) az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint szétosztásra került a felülvizsgálati időszak alatti teljes exportteljesítményre, mint megfelelő nevezőre, mert a támogatás az exportteljesítmény alapján nyújtott kontingens, és azt nem az előállított, legyártott, megtermelt vagy kiszállított mennyiségekre való hivatkozással folyósították. Az egyik exportőr által benyújtott késői kifogást miszerint a helyszíni látogatás során igazolt hitelösszeget 25 %-kal csökkenteni kellene, mert az állítólagosan ilyen mértékben saját forrásokat jelentett, nem említették, még az igazoló látogatást megelőzően vagy annak ideje alatt sem, ezt nem bizonyították, ennek következtében ez a kifogás nem volt elfogadható. Amennyiben a kifogás a hitelező bankokra vonatkozó új információkra vonatkozik az igazoló látogatás alatt biztosított információk helyett, ezt akkor is meg kell cáfolni, mert ezt az információt nem tették időben elérhetővé, és így nem lett megvizsgálva. Mindenesetre ez az exportőr nem bizonyította azt az észrevételét, hogy ő csak a legkedvezőbb feltételek mellett részesült exportfinanszírozásban a kereskedelmi bankok által. Az EHR keretében hat vállalat részesült kedvezményben. Ezek maximum 2,3 %-ig terjedő támogatásban részesültek.

6. *Jövedelemadó-rendszerek*

a) Export Jövedelemadó-mentességi Rendszer („EJMR”)

i. *A jövedelemadóról szóló 1961. évi törvény („JT”) 80HHC szakasza*

(115) Megállapításra került, hogy a felülvizsgálati időszak során hat vizsgált exportőr részesült az exporteladásokból származó haszon után fizetendő jövedelemadó alóli részleges mentességi kedvezményben. E mentesség jogalapja a JT 80HHC szakaszában van meghatározva.

(116) A JT e rendelkezése a 2005–2006. felmérési évtől kezdve (azaz a 2004. április 1-jétől 2005. március 31-ig tartó pénzügyi évre) eltörlésre került. Ennek következtében a JT 2004. március 31. után nem biztosít semmilyen kedvezményt a kérelmező számára. Míg négy vizsgált exportőr részesült kedvezményben e rendszer keretében a felülvizsgálati időszak alatt, amennyiben a rendszer azóta megszüntetésre került, akkor azt nem kell az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése szerint kiegyenlíteni.

ii. *A JT 10A. és 10B. szakasza*

(117) A valamelyik KGÖ-ben, egy szabadkereskedelmi övezetben, egy elektronikus hardver technológia parkban vagy szoftver technológia parkban újonnan létrehozott vállalat (JT 10A. szakasza) vagy egy újonnan létrehozott EOE (JT 10B. szakasza) exporteladásokból származó nyeresége után fizetendő jövedelemadó alóli az első 10 termelési év alatti teljes mentessége 2010. március 31-ig továbbra is hatályban marad.

(118) A JT 10B. szakasza alapján az elmúlt tíz év során egy vállalat részesült kedvezményben az 1993-1994. pénzügyi évtől kezdődően. Ennek következtében a JT 10B. szakasza alapján ez a vállalat többé nem jogosult kedvezményre a 2003–2004. pénzügyi évtől kezdődően. Ennek következtében az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése szerint ezt a rendszert ebben az esetben nem kell kiegyenlíteni.

b) Kutatás-fejlesztési Jövedelemadó-ösztönzés („KFJÖ”)

i. *Jogalap*

(119) A KFJÖ részletes leírása a JT 35(2AB) szakaszában van meghatározva.

ii. *Jogosultság*

(120) A biotechnológiában vagy gyógyszerek, gyógyszerkészítmények, vegyszerek, elektronikus berendezések, számítógépek és számítógépes szoftverek, telekommunikációs berendezések, helikopterek, repülőgépek vagy hasonlók előállításában résztvevő vállalatok jogosultak kedvezményre e rendszer keretében.

iii. *Gyakorlati végrehajtás*

(121) Az IK Tudományos és Ipari Kutatási Minisztériuma által jóváhagyott épületen belüli kutatási és fejlesztési létesítmények bármely költsége esetében (a földterület és az épület költségein kívüli költségek) a felmerült költségek 150 %-ának megfelelő összeg levonása *de facto* engedélyezett a jövedelemadó-célok esetében. Ezáltal a fikcionális költségek (azaz a ténylegesen nem kiadott költségek) 50 %-os levonásával a jövedelemadó-alap és ebből következően a jövedelemadó-teher mesterségesen csökken.

iv. *Észrevételek a közzétételkor*

(122) A közzétételkor az egyik, e rendszer keretében kedvezményben részesült exportőr a következő kifogásokkal élt. Ezt a rendszert nem kellene kiegyenlíteni, mert i. bár a KFJÖ valóban bizonyos ágazatokra korlátozódik, az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében nem egyedi, mivel ezen ágazatok összes vállalata jogosult a kedvezményre és ii. a 2005. március 31. után felmerült költségek a JT 35(2AB) szakaszának (5) alszakasza szerint nem jogosítanak kedvezményre e rendszer keretében.

v. *A KFJÖ-re vonatkozó következtetések*

(123) A KFJÖ az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikke (2) bekezdése értelmében támogatást biztosít. A JT 35(2AB) szakasza szerinti mesterséges adóalap-csökkentés az IK által nyújtott pénzügyi hozzájárulást képez, mivel ez csökkenti az IK jövedelemadó-bevételeit, amelyek máskülönben esedékesek lennének. Ezenkívül a jövedelemadó-csökkentés előnyt biztosít a vállalatnak, mivel növeli annak likviditását.

(124) Az IK a közzétételkor bizonyítás nélkül vitatta és megismételte azt, hogy a KFJÖ-re való jogosultság objektív kritériumokon alapul, és így a rendszer nem egyedi. A JT 35(2AB) szakaszának világos megfogalmazása azonban azt bizonyítja, hogy a KFJÖ az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében jog szerint egyedi és ezáltal kiegyenlíthető. Az e rendszerre való jogosultságot nem olyan objektív kritériumok vezérelik, amelyek az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében semlegesek. Az e rendszer szerinti kedvezmények csak a fenti (120) preambulumbekezdésben felsorolt egyes ipari ágazatok számára elérhetők, az IK nem tette elérhetővé e rendszert az összes ágazat részére. Az egyik exportőr által benyújtott kifogással ellentétben az ilyen korlátozás egyediséget képez, mivel az „iparágcsoport" kategória az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdésében azonosan írja le az ágazati korlátozásokat. Ez a korlátozás nem gazdasági jellegű és horizontális alkalmazású, úgy mint az alkalmazottak száma vagy a vállalat mérete.

(125) Ezenkívül az a kifogás, hogy a 2005. március 31. után felmerülő költség nem tartozik a rendszer hatálya alá, nem vezet a rendszernek az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nem kiegyenlíthetőségéhez. Nem került bizonyításra az, hogy ez a rendszer már megszüntetésre került a felülvizsgálat észrevételei véglegesítésének időpontjában és az sem, hogy az exportőr többé nem részesül kedvezményben a KFJÖ-ből. Éppen ellenkezőleg, a KFJÖ hatályban van a teljes 2005/2006-os vizsgálati év során (azaz a 2004/2005. pénzügyi évben), azáltal továbbra is kedvezményeket nyújtva. Ezenkívül az exportőr nem bizonyította a kifogását, miszerint nem várható e rendszernek az IK által történő meghosszabbítása. Valójában a rendszer a múltban már meghosszabbításra került [1]. Nincs arra mutató jel, hogy ilyen meghosszabbítás nem történik meg egy jövőbeni költségvetési törvény révén, különösen mivel az IK sem a konzultáció során, sem pedig közzétételkor benyújtott észrevételeiben nem jelezte azt, hogy 2005. március 31-től a rendszer i. megszűnik, és ii. nem helyettesíti egy hasonló jövedelemadó-enyhítési rendelkezés.

[1] Az 1999. évi Indiai Költségvetési Törvény 2000-ről 2005-ig meghosszabbította az alkalmazását.

vi. *A támogatás összegének kiszámítása*

(126) A támogatás összege a felülvizsgálati időszakban az JT 35(2AB) szakaszának rendelkezései alkalmazása, illetve nem alkalmazása esetén esedékes jövedelemadó-különbség alapján került kiszámításra. Ez a támogatási összeg (számláló) az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint megfelelő számítási egységként felosztásra került a felülvizsgálati időszak alatti teljes forgalomra, mert ez a támogatás az összes, belföldi és exporteladásra kiterjed, és ez nem a legyártott, előállított, exportált vagy kiszállított mennyiségekre való hivatkozás szerint került folyósításra. A KFJÖ keretében kedvezményben részesült egyetlen vállalat esetében 1,5 %-os támogatási szint került megállapításra.

III. **Regionális rendszerek**

1. *Gujarat és Punjab államok Ipari Ösztönző Rendszerei („IÖR")*

(127) Gujarat és Punjab államok a forgalmi adók alóli mentesség és/vagy befizetési halasztás formájában ösztönzőket biztosítottak jogosult ipari vállalatoknak az ezen államokon belüli gazdaságilag hátrányos helyzetű területek ipari fejlődésének elősegítése céljából. Mivel ezek a rendszerek gyakorlatilag egyformák, ezért együttesen kerülnek felmérésre.

a) Jogalap

(128) E rendszerek részletes leírása a gujarati kormány („GK") és a punjabi kormány („PK") által alkalmazott módon a GK 1990. október 16-i INC-1090-1023-(2)-I(GR No.2) sz. Határozatában, illetve a PK 1996. március 20-i 15/43/96-5IB/2238 sz. határozatában található meg.

b) Jogosultság

(129) A hátrányos területeken új ipari létesítményt létrehozó vagy egy létező ipari létesítményt jelentősen bővítő vállalatok jogosultak kedvezményekre e rendszer keretében. Mindamellett létezik a nem jogosult vállalatok teljes listája, amely meggátolja a bizonyos területeken működő vállalatokat abban, hogy kedvezményekben részesüljenek e rendszerek keretében.

c) Gyakorlati végrehajtás

(130) E rendszerek keretében a vállalatoknak beruházásokat kell végrehajtaniuk a hátrányos helyzetű területeken. E területek, amelyek bizonyos területi egységeket képviselnek e két államban a gazdasági fejlettségük szerint különböző kategóriákba vannak besorolva, ugyanakkor vannak az ösztönző rendszerek alkalmazásából kizárt vagy „kitiltott" területek. A kritériumok az ösztönzők összegének megállapítására a beruházás mérete és az a terület, ahol a vállalat elhelyezésre kerül.

(131) Az ösztönzők bármikor folyósíthatók, mivel nincsenek határidők az ösztönzők iránti kérelmek benyújtására vagy a mennyiségi kritériumok megvalósítására.

d) Észrevételek a közzétételkor

(132) A közzétételkor két, a IÖR keretében kedvezményben részesült exportőr nyújtott be kifogást arra vonatkozóan, hogy i. az IÖR nem export támogatás, ii. csak a megadott hátrányos helyzetű területek infrastruktúrahiánya miatt felmerülő külön költségek kompenzációját képezi, és iii. az egyik exportőr esetében e rendszer 2003. július 5. óta már nem biztosított kedvezményt.

e) Az IÖR-re vonatkozó következtetések

(133) Ezek a rendszerek az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást biztosítanak. E rendszerek a GK és a PK pénzügyi hozzájárulását képezik, mivel jelen esetben a folyósított ösztönzők az egyébként esedékes adóbevételt csökkentő forgalmi adó alóli mentességek. Ezenkívül ezek az ösztönzők előnyt biztosítanak az adott vállalat számára, mert javítják a pénzügyi helyzetét, mivel az egyébként esedékes adók nem kerülnek megfizetésre.

(134) Továbbá e rendszerek az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja és 3. cikkének (3) bekezdése értelmében regionálisan egyediek, mivel ezek csak azon vállalatok számára elérhetők, amelyek az adott állam jogszabályaiban meghatározott bizonyos megjelölt földrajzi területen hajtottak végre beruházást. E rendszerek nem elérhetők az e területen kívül működő vállalatok számára és ezenkívül a kedvezmény mértéke az adott terület szerint eltérő.

(135) Az IK nem osztozott ebben az értékelésben. Először vitatta azt, hogy a nemzetközi kereskedelem *per se* nem tárgya a forgalmi adónak, amint azt korábban az Indiai alkotmány már megállapította. Ennek eredményeképpen, folytatta az IK, az ilyen rendszerek nem eredményezik az exporttranzakciók esetében máskülönben esedékes bevétel átengedését, és ennélfogva nem szükséges kiegyenlíteni ezeket. Mindamellett és két exportőr által erre vonatkozóan benyújtott közzétételkori kifogásokkal ellentétben is a rendszer az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében nem került exporttámogatásként értékelésre az adott termék exportjára vonatkozó közvetlen hangsúllyal, de az értékelés szerint máskülönben e rendszerek egyediek (lásd a (134) preambulumbekezdést)). Nem szükséges közvetlen kapcsolat a támogatás és az exportált termék között egy támogatási rendszer kiegyenlíthetővé nyilvánításához. Az alaprendelet 1. cikkének (1) bekezdése szerint elegendő megállapítani közvetlen kapcsolatot a támogatás és a gyártó vállalat között. Annak alapján, hogy „a pénz helyettesíthető", mindenféle belföldi támogatás az exporttranzakciók során megjelenő alacsonyabb árakban tükröződik, mert az ilyen támogatás javította a vállalat átfogó likviditását. Ezenkívül az IK nem mutatott be bizonyítékot arról, hogy az exporteladások általános forgalmiadó-mentessége kiterjed az input anyagok forgalmi adó kötelezettségeire is. Valójában ebben az esetben a vállalatok felhasználhatták az IÖR-t a beszerzési forgalmi adó kompenzálására is.

(136) Az IK továbbá vitatta azt, hogy az IÖR-t, bár állítólagosan bizonyos hátrányos helyzetű régiókra korlátozódik Punjab és Gujarat területén belül, nem lehet egyedinek tekinteni, mert e rendszerek nem egyes vállalatokra vonatkoznak e különlegesen meghatározott területeken belül. Mindamellett az IK elismerte azt, hogy e kijelölt területeken belül sem minden típusú gyártási tevékenység jogosult az IÖR-re. Valójában egy állami támogatási rendszernek az összes vállalatot érintő regionális korlátozása az állam területén belül kijelölt területeken, önmagában is egyediséget jelent. Az ilyen rendszerek világosan bizonyos vállalatokat támogatnak a többivel szemben, mert egy, a jogosult régióban lévő vállalat támogatásban részesülhet, míg a nem jogosult övezetben működő versenytársa nem kaphat támogatást. Az ilyen megkülönböztetés az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében nem objektív és ennélfogva egyedi, mivel a rendszereket nem horizontálisan alkalmazzák az állam teljes területén.

(137) A nem kielégítő infrastruktúra miatt felmerülő extra költségeknek az IÖR által történő állítólagos kompenzálása az egyik exportőr által benyújtott kifogás ellenére sem változtatja meg a kiegyenlíthető támogatásként való értékelést. Ezeket az állítólagos költségeket nem bizonyították.

(138) Az az exportőr, amelyet az IÖR kedvezményekre jogosulatlannak nyilvánítottak, nem bizonyította ezt az állítást, pl. bemutatva ennek a GK által kiadott megerősítését. Ezzel szemben a GK a 2002-2003. évi irányítási jelentéseiben kijelentette azt, hogy keresi az IÖR kedvezmények 2012-ig történő kiterjesztésének lehetőségét. Meg kell jegyezni, hogy az ilyen meghosszabbítás Gujarat IÖR-e szerint lehetséges. A vállalat nem szolgáltatott semmiféle bizonyítékot arra nézve, hogy a GK elutasította ezt a hosszabbítást.

(139) Az IK érvelése és a közzétételkor benyújtott kifogások ennek következtében nem változtatták meg a rendszerek értékelését – a forgalmi adó mentesség – a kiegyenlíthetőségről.

f) A támogatás összegének kiszámítása

(140) A támogatás összege az eladások összege és a felülvizsgálati időszak alatt szokásos esetben esedékes, és az e rendszerek keretében meg nem fizetett forgalmi adó alapján került kiszámításra. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint ezen támogatási összegek (számláló) felosztásra kerültek a felülvizsgálati időszak alatti összes eladásra megfelelő nevezőként, mert a támogatás nem exportkontingens és ez nem a legyártott, előállított, exportált vagy kiszállított mennyiségekre való hivatkozás szerint került folyósításra. Ezen időszak alatt három vállalat részesült kedvezményben ezekből a rendszerekből. E vállalatok 2,4 %-nyi (2 vállalat) és 3,1 %-nyi támogatásban részesültek.

2. *Gujarat állam Villamos Energia Adómentességi („VEA") rendszere*

(141) Gujarat állam a villamos energia után fizetendő adó befizetési mentesség formájában ösztönzőket biztosít a jogosult vállalatok számára az államon belüli gazdaságilag hátrányos helyzetű területek ipari fejlődésének elősegítése céljából.

a) Jogalap

(142) A gujarati kormány („GK") által alkalmazott villamos energia adó alóli mentességi rendszer részletes leírása az 1958. évi Bombay Villamosenergia-adó Törvényben és különösen a törvény 3. cikke (2) bekezdésének vi. pontjában és 3. cikke (2) bekezdése vii. pontjának a) és b) alpontjaiban van leírva, amint azt az 1960. évi gujarati törvényerejű rendelet kiigazította.

b) Jogosultság

(143) A hátrányos helyzetű területeken új ipari létesítmény létrehozásában vagy egy meglévő ipari létesítménybe történő nagyarányú tőkeberuházás által beruházó vállalatok jogosultak a kedvezményre.

c) Gyakorlati végrehajtás

(144) A rendszer csak azon vállalatok számára elérhető, amelyek beruházást eszközöltek Gujarat állam fennhatósága alá tartozó egyes meghatározott földrajzi területeken. Ez feljogosítja a GK-t arra is, hogy bármely területet vagy ipari vállalatot mentesítsen a villamos energiára kivetett adó megfizetésének kötelezettsége alól. Továbbá a külön kijelölt területeken létrehozott új ipari létesítmények a gyártás megkezdésétől számított öt éven át mentesülnek az energiaadó alól vagy csak a szokásos adóteher felét kell megfizetniük.

d) Észrevételek a közzétételkor

(145) A közzétételkor az egyik exportőr, amely e rendszer keretében kedvezményben részesült, úgy nyilatkozott, hogy 2004. június 4-től állítólagosan már nem részesül kedvezményben e rendszer keretében. Ezenkívül egy másik exportőr kijelentette, hogy nem használta ki ezt a rendszert. Meg kell azonban jegyezni, hogy ez utóbbi exportőr esetében ez a rendszer semmi esetre sem került bevonásra a támogatás összegének megállapításakor.

e) A VEA-ra vonatkozó következtetések

(146) Ez a rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatás. Ez a GK pénzügyi hozzájárulását képezi, mivel ez az ösztönző csökkenti a máskülönben esedékes állami bevételeket. Ezenkívül előnyt biztosít a kedvezményezett vállalatnak. A rendszer emellett az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja és 3. cikkének (3) bekezdése értelmében regionálisan egyedi is, mivel csak egyes, Gujarat állam fennhatósága alá tartozó megadott földrajzi területeken beruházást végző vállalatok számára elérhető. Továbbá az ezen ösztönzőt vezérlő jogosultsági kritériumok és feltételek nincsenek törvényben, rendeletben vagy egyéb hivatalos dokumentumban világosan megállapítva. Az igazoló látogatások során megerősítésre került az, hogy egy vállalat kilenc éven át használta ki ezt a rendszert. Jóllehet felkérték, ez a vállalat magán a Bombay Villamos Energia Törvényen kívül nem biztosított semmilyen olyan információt, amely megváltoztatná az értékelést.

(147) Az IK vitatta azt, hogy mivel 1999-ben egy másik esetben a rendszer nem került kiegyenlítésre, mert az egész államban horizontálisan alkalmazottnak tekintették, így most sem kellene kiegyenlíteni. E célból az IK csak egy az 1958. évi Bombay Villamos Energia Törvényre vonatkozó értesítést küldött a GOM Industries-nak, Maharashtra állam Energia és Munkaügyi Minisztériumának. Ez az információ azonban nem vonatkozik Gujarat államra. Ezenkívül meg kell jegyezni azt, hogy ezen értesítés szerint a VEA-ösztönző nyilvánvalóan nem elérhető Maharashtra állam összes megyéjében/területén, így még ez is regionálisan egyedinek tekintendő. Megállapításra került az, hogy az egyik Gujaratban működő vizsgált exportőr használta ezt a rendszert a felülvizsgálati időszak alatt. Ennélfogva az a döntés született, hogy az előző bekezdésben meghatározott okok miatt ezen exportőr esetében ez a rendszer kiegyenlíthető.

(148) Az az exportőr, amely jelezte azt, hogy már nem jogosult a VEA szerinti kedvezményekre, nem bizonyította ezt az állítást, pl. a GK megerősítésének benyújtásával. Ezzel ellentétben e vállalat a 2002–2003. évi jelentésében (azaz a felülvizsgálati időszakban) kijelentette azt, hogy kérte a VEA-kedvezmény 2012-ig történő meghosszabbítását, amit már sikeresen elért a múltban összesen kilenc évre azon tény ellenére, hogy a hatályos jogszabályok szerint a VEA-mentességi időszak csak öt évig tarthat. A vállalat semmilyen bizonyítékot nem nyújtott be arra vonatkozóan, hogy a GK elutasította volna ezt a meghosszabbítást.

f) A támogatás összegének kiszámítása

(149) Az exportőr gyártó kedvezménye a felülvizsgálati időszak során normál esetben esedékes, de az e rendszer szerint megfizetésre nem került villamos energia adó összege alapján került kiszámításra. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint a támogatás összegét (számláló) ezt követően szét kellett osztani a felülvizsgálati időszak alatti teljes eladással (számítási egység) mert ez az összes belföldi és exporteladásra vonatkozik és ez nem a legyártott, előállított, exportált vagy kiszállított mennyiségekre való hivatkozás szerint került folyósításra. A VEA keretében kedvezményben részesült egyetlen vállalat esetében 0,2 %-os támogatási szint került megállapításra.

3. *Maharashtra állam kormányának („MK") Ösztönzőcsomag Rendszere („ÖCSM")*

(150) Az került megállapításra, hogy az ÖCSM keretében az exportőr gyártók nem részesültek kiegyenlíthető kedvezményekben.

IV. **A kiegyenlíthető támogatások összege**

(151) Az volt a következetes gyakorlat, hogy az érintett vállalatok egyetlen egységnek tekintendők a támogatás szintjének meghatározása szempontjából. Ez azért van így, mert egyedi támogatási szintek kiszámítása elősegíthetné a kiegyenlítő intézkedések kijátszását, ezáltal hatástalanítva azokat, lehetővé téve az érintett termelők számára azt, hogy a Közösségbe irányuló exportjukat a legalacsonyabb egyedi szinttel rendelkező vállalaton keresztül bonyolítsák le. Az ilyen helyzet elkerülése céljából rendszerenként egyedi támogatási szint kerül elsőként kiszámításra, és azután ezen támogatások súlyozott átlaga kerül megállapításra és az érintett vállalatok számára meghatározásra.

(152) Két exportőr vállalat került kapcsoltvállalatként meghatározásra és számukra egységes támogatási szintet állapítottak meg, mert működési szempontból mindegyikük olyan helyzetben van, hogy korlátozásokat kényszeríthetett a másik vállalatra. Az éves jelentéseik szerint a két vállalat vezető tisztségviselői rokonok, és képesek „jelentős befolyást"" gyakorolni egymás vállalataira. Az indiai számviteli szabályok szerint a jelentős befolyás egy vállalat pénzügyi és/vagy működési döntéseiben való részvételt jelent. Az indiai számviteli szabályok szerint az ilyen befolyás vezet a kapcsolt minősítéshez. Továbbá, az európai vámjogszabályok szerint a felek kapcsoltnak tekintendők, ha ellenőrzik egymást vagy ugyanannak a családnak a tagjai ([1]).

(153) A közzétételkor ezen exportőr gyártók egyike nem értett egyet a fenti, kapcsolt felekként való értékeléssel. További bizonyítékok bemutatása nélkül azt állította, hogy nem áll fenn üzleti kapcsolat a két érintett vállalat között. Az exportőr gyártó azonban nem vitatta sem a (152) preambulumbekezdésben ismertetett tényszerű leírást és azt sem bizonyította, hogy e tények ellenére miért ne kellene e két vállalatot kapcsoltnak tekinteni. Ennélfogva a kifogást nem vették figyelembe.

Az alaprendelet rendelkezései szerint a kiegyenlíthető támogatások összege érték szerint kifejezve a vizsgált exportőr gyártók esetében 25,3 % és 35,1 % között van.

([1]) A Közösségi Vámkódexet létrehozó 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtási rendelkezéseiről szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet 143. cikke (1) bekezdésének e)–h) pontja (HL L 253., 1993.10.11., 1. o.). A legutóbb a 2286/2003/EK rendelettel (HL L 343., 2003.12.31., 1. o.) módosított rendelet.

(154) Az együttműködés magas szintje miatt az összes, nem együttműködő vállalat számára a támogatás szintje a legmagasabb egyedi szinttel rendelkező vállalat szintjén került meghatározásra, azaz 35,1 %-os szinten.

RENDSZER →	EER	VJIR	EOER	BJETR	EHR	KFJÖ	ÖCSM	GIIS	PIIS	EDE	Összesen
VÁLLALAT ↓	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
KDL Biotech Ltd.	22,8	4,6	nulla	n/a	1,0	nulla	nulla	nulla	nulla	nulla	28,4
Nectar Lifesciences Ltd.	25,8	3,2	nulla	n/a	2,3	nulla	nulla	nulla	2,4	nulla	33,7
Nestor Pharmaceuticals Ltd.	22,0	3,3	nulla	nulla	n/a	nulla	nulla	nulla	nulla	nulla	25,3
Orchid Chemicals & Pharmaceuticals Ltd.	null-a	nulla	30,9	nulla	1,1	nulla	nulla	nulla	nulla	nulla	32,0
Ranbaxy Laboratories Ltd.	25,6	8,0	nulla	n/a	n/a	1,5	nulla	nulla	nulla	nulla	35,1
Surya Pharmaceutical Ltd.	25,8	3,2	nulla	n/a	2,3	nulla	nulla	nulla	2,4	nulla	33,7
Torrent Gujarat Biotech Ltd.	24,8	nulla	nulla	nulla	nulla	nulla	nulla	3,1	nulla	0,2	28,1

D. A TÁMOGATÁS FOLYTATÁSÁNAK VAGY ÚJRAKEZDÉSÉNEK VALÓSZÍNŰSÉGE

(155) Az alaprendelet 18. cikkének (2) bekezdése szerint felülvizsgálatra került az, hogy a hatályban lévő intézkedések lejárta milyen valószínűséggel járna a támogatás folytatásával vagy újrakezdésével.

(156) Amint az a fenti (21)–(153) preambulumbekezdésekben ismertetésre került, megállapították, hogy a felülvizsgálati időszak alatt az adott termék indiai exportőrei az indiai hatóságok által folyamatosan részesültek kiegyenlíthető támogatásokban. Valójában a vizsgálat során talált támogatási szintek magasabbak voltak mint az eredeti vizsgálat során talált szintek, amelyek 0 % és 15,3 % közé estek (2164/98/EK tanácsi rendelet (43) preambulumbekezdés). Csak a fenti (115) és (116) preambulumbekezdésekben említett támogatási rendszer (80 HHC ITA) került megszüntetésre, miközben több más esetben egyes vállalatok megszűntek jogosultnak lenni meghatározott rendszerek számára. Ez már tükröződik a támogatási szintek kiszámításában. A megmaradó támogatási rendszerek ismétlődő támogatást biztosítanak, és nincs jele annak, hogy ezeket a programokat fokozatosan megszüntetnék vagy módosítanák a közeljövőben. Ilyen intézkedés hiányában a kérdéses termék exportőrei továbbra is kapni fognak kiegyenlíthető támogatásokat. Minden egyes exportőr jogosult egyes támogatási program használatára. Ilyen körülmények között indokoltnak tekinthető az a következtetés, hogy a szubvencionálás a jövőben tovább folytatódik.

(157) Mivel bizonyításra került az, hogy a támogatás folytatódott a vizsgálat alatt és valószínűleg a jövőben is folytatódik, a támogatás újrakezdési valószínűségére vonatkozó kérdés lényegtelen.

E. A KÖZÖSSÉGI IPAR

I. A közösségi termelés

(158) A felülvizsgálati időszak alatt a következő közösségi gyártók állítottak elő hasonló terméket: Sandoz, DSM, ACS Dobfar SpA és Antibioticos S.A. A Sandoz és a DSM teljes mértékben együttműködött a felülvizsgálat során. A többi közösségi gyártó se nem működött együtt, se nem ellenezte ennek a kombinált lejárati és időközi felülvizsgálat megkezdését.

(159) Az egyik együttműködő közösségi gyártó az érintett időszak alatt az érintett termék két típusát importálta Indiából valamint egyéb harmadik országokból. Ez a tevékenység az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében nem változtatja meg a vállalat gyártói minősítését. A hasonló termék általa végzett közösségi termeléséhez hasonlítva a felülvizsgálati időszak alatt Indiából importált mennyiségek csak viszonylag kis részarányt, kevesebb mint 10 %-ot képviseltek. Továbbá az érintett termék Indiából való importálása csak ideiglenes jellegű, mivel e vállalat átszervezi a Közösségen belüli termelését, és már megkezdte a hasonló azon termék több típusának gyártását, amelyet többek között Indiából importált.

II. **A közösségi ipar meghatározása**

(160) Az együttműködő közösségi gyártók által a felülvizsgálati időszak alatt előállított hasonló termék a hasonló termék közösségi gyártásának 70,5 %-át tette ki. Az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében ezáltal ezek a vállalatok a közösségi ipart alkotják. A továbbiakban e vállalatok a „közösségi ipar".

F. **A KÖZÖSSÉGI PIAC HELYZETÉNEK ELEMZÉSE**

I. **Bevezetés**

(161) A 2941 10 10 10, 2941 10 20 10 és 2941 90 00 30 TARIC-kódok vonatkozó Eurostat statisztikái a közösségi ipar igazolt kérdőív-válaszaiból nyert adatokkal együttesen kerültek felhasználásra a mennyiségi- és ártrendek értékelésére.

(162) A közösségi ipar adatai az együttműködő közösségi gyártók igazolt kérdőívválaszaiból származtak.

(163) Ahol az a titoktartás szempontjából szükséges, jelzőszámok kerültek alkalmazásra a trendek értékelésének bemutatására.

(164) A közzétételt követően az egyik exportőr kifogásolta azt, hogy a hátrány elemzése a 2004. május 1-jétől megtörtént bővülés utáni közösségi piac alapján történt meg, azaz a 10 új tagállam bevonásával.

(165) Minthogy az alaprendelet 11. cikkének (1) bekezdése kiköti azt, hogy a VI utáni időszakra vonatkozó információt normál esetben nem szabad figyelembe venni, és minthogy a bővítésre a VI után került sor, ezt a kifogást el kell utasítani. Mindenesetre a rendelkezésre álló információ azt mutatja, hogy a 10 új tagállamban nem gyártanak olyan hasonló terméket, amely módosítaná a közösségi ipar helyzetét.

(166) Ezenkívül általános megjegyzésként az egyik exportőr további bizonyíték nélkül kifogásolta azt, hogy a kár közzétett elemzése nem vett figyelembe minden, az alaprendelet 8. cikkében meghatározott tényezőt, és nem pozitív bizonyítékon alapult.

(167) A kárelemzés különös szempontjaira vonatkozó konkrét kifogások az alábbi elemzés megfelelő részével összefüggésben kerülnek előadásra. Az általános észrevételre válaszolva azonban meg kell említeni azt, hogy i. a kárelemzés alapja bizonyítékokkal támogatott tényekkel volt igazolva, és ii. amint az alábbiakban megállapításra kerül, az alaprendelet 8. cikke (2) bekezdésének összes importtal kapcsolatos tényezője, az alaprendelet 8. cikke (5) bekezdésének mind a 17, a közösségi ipar helyzetére vonatkozó indikátora és az alaprendelet 8. cikke (7) bekezdésének támogatott importon kívüli összes ismert tényezője értékelésre került.

II. **A vonatkozó közösségi piac meghatározása**

(168) Annak megállapítása céljából, hogy a közösségi ipar kárt szenvedett-e és a fogyasztás és a közösségi ipar helyzetére vonatkozó különféle gazdasági indikátorok meghatározása céljából megvizsgálásra került az, hogy a közösségi ipar hasonló termék termelését figyelembe kell-e venni az elemzés során és ha igen, akkor milyen mértékben.

(169) Valójában a hasonló terméket a közösségi ipar értékesíti mind i. a nem kapcsolódó fogyasztóknak, mind pedig ii. további feldolgozásra készítmények előállítására ugyanazon vállalatcsoporton belül („kapcsolódó szervezetek"). A nem kapcsolódó szervezetek számára történő értékesítést a „szabad piacnak" tekintették. A kapcsolódó szervezeteknek történt értékesítés kötött felhasználásnak tekintendő a szállító szabad kiválasztásának hiánya miatt.

(170) A közösségi iparra vonatkozó következő gazdasági indikátorok esetében az derült ki, hogy egy alapos elemzésnek és értékelésnek a szabadpiacon uralkodó helyzetre kellett összpontosítania: a közösségi piac eladási mennyiségére és eladási áraira, a piaci részesedésre, a növekedésre, a nyereségességre, az export mennyiségekre és árakra. Ahol lehetséges és indokolt, ezeket a megállapításokat ezt követően össze kell hasonlítani a kötött piac adataival a közösségi ipar helyzetét bemutató teljes kép biztosítása céljából.

(171) A többi gazdasági indikátorra vonatkozóan azonban a vizsgálat során az derült ki, hogy azok alaposan megvizsgálhatók csupán a teljes tevékenységre utalva. Valójában a termelés (mind a kötött, mind pedig a szabadpiac számára), a kapacitás, a kapacitáskihasználás, a beruházások, a készletek, a foglalkoztatás, a termelékenység, a bérek, a tőkeemelési képesség a teljes tevékenységtől függ, történjen a termelés a kötött piacra vagy szabadpiaci értékesítésre.

(172) Két exportőr vitatta az elemzést a szabad- és a kötött piaccal kapcsolatban. Azt vitatták, hogy az elemzés az alaprendelet 8. cikke (2) bekezdésének értelmében nem volt objektív.

(173) Mindamellett úgy tekintendő, hogy ez a vizsgálat világos különbséget tett a szabad- és a kötött piac között. Valójában a nem piaci vevőnek nem volt más választása, csak a kötött szállítójától történő beszerzés. Ilyen körülmények között az elemzésnek elsődlegesen a szabadpiacra kellett összpontosítania, mivel a kötött piacon történő eladások nem versenyeztek a szabadpiacon értékesített termékekkel, és ennek következtében erre nem volt hatással a szubvencionált import. Továbbá meg kell jegyezni, hogy a hátrányelemzés ezen világos különbségtétel ellenére sem hanyagolta el a kötött piacot. Ezzel ellentétben a két piac helyzete az alábbiak szerint egymás mellé lett helyezve a közösségi ipar egésze helyzetének objektív végső meghatározása céljából. Ennélfogva a kifogást el kellett utasítani.

III. **A közösségi fogyasztás**

(174) Az adott termék és a hasonló termék tényleges közösségi fogyasztásának kiszámítása során a Bizottság hozzáadta:

— az adott termék teljes Közösségbe importált mennyiségét az Eurostat jelentése alapján,

— a közösségi ipar által előállított hasonló termék közösségi eladási mennyiségét,

— a hasonló terméknek a közösségi ipar által történő kötött felhasználási mennyiségét,

— valamint a felülvizsgálati kérelemben szereplő információ alapján a hasonló terméknek a többi ismert közösségi gyártó által történt közösségen belüli becsült eladási mennyiségét.

Amint az alábbi táblázatban látható, az adott termék és a hasonló termék közösségi fogyasztása a vizsgált időszak alatt 51 %-kal növekedett.

Fogyasztás (kg)	1999	2000	2001	2002	VI
Az adott és a hasonló termék	2 482 053	3 240 481	3 254 464	3 801 666	3 745 549
Index	100	131	131	153	151

(175) Az IK és az egyik exportőr jelezte azt, hogy a fent megadott fogyasztási adatokat részletesebben közzé kellett volna tenni, nevezetesen közösségi termelőnként és a szabad és kötött felhasználásra szétválasztva. Továbbá vitatták azt is, hogy a közösségi iparon kívüli közösségi gyártókkal kapcsolatos adatok megbízhatósága nem került ellenőrzésre.

(176) Meg kell jegyezni, hogy a közösségi ipar csak két félből áll, amelyek közül csak az egyik működik a kötött piacon. Ennek következtében az alaprendelet 29. cikkére („titoktartási kötelezettség") tekintettel nem lehet további részleteket felfedni. A közösségi iparon kívüli közösségi gyártók adataira vonatkozóan fel kell idézni azt, hogy ezek a termelők nem működtek közre a vizsgálatban. További, a közösségi fogyasztáshoz való hozzájárulásukra vonatkozó információk hiányában a vizsgálati kérelemben megadott adatok kerültek felhasználásra. Továbbá egyik fél sem szolgáltatott sem ellentmondó információt, és az igazolás során sem merültek fel kétségek az adatok megbízhatóságára vonatkozóan.

IV. **Az adott termék közösségi importja**

1. *Az Indiából származó import mennyisége, ára és piaci részesedése*

Import (kg)	1999	2000	2001	2002	VI
Az érintett termék	36 800	47 400	72 100	101 800	95 200
Index	100	129	196	277	259

(177) Az érintett termék importjának mennyisége jelentősen nőtt a vizsgált időszak egésze során. A felülvizsgálati időszak alatti import mennyisége 159 %-kal volt nagyobb mint 1999-ben. Ez az import gyorsabban nőtt a fogyasztás általános, 51 %-os növekedésénél, az Indián kívüli harmadik országokból származó import 13 %-os növekedésénél és a közösségi ipar 80 %-os értékesítési növekedésénél ugyanezen időszak alatt. Tekintettel India fejlődő ország státuszára és az alaprendelet 14. cikke (4) bekezdésének rendelkezéseire az derül ki, hogy az Indiából származó import mennyisége a felülvizsgálati időszak alatt a hasonló termékek teljes közösségi importjának jelentősen több mint 4 %-át tette ki.

Átlagos kilogrammonkénti importár EUR-ban	1999	2000	2001	2002	VI
Az érintett termék	34,66	33,94	35,51	36,57	35,34
Index	100	98	102	106	102

(178) Az érintett termék átlagos importára kissé növekedett és 2002-ben tetőzött, majd azt követően visszaesett a 2001 előtti szintre.

EK piaci részesedés	1999	2000	2001	2002	VI
Az érintett termék	1,5 %	1,5 %	2,2 %	2,7 %	2,5 %
Index	100	99	149	181	171

(179) India piaci részesedése a közösségi piacon a vizsgált időszak alatt 71 %-kal nőtt. Kifogásolták azt is, hogy az indexált növekedés csak 66 %-ot tett ki a 71 % helyett. A százalékban megadott, lefelé kerekített piaci részesedés alapján ez a kifogás megalapozott. Mindamellett a fenti index pontosan lett kiszámítva. A százalékos piaci részesedés pontos indexálása céljából a százalékpontok nem lettek kerekítve. Ez látható az indexált számok és az 1999. és 2000. évi százalékpontok összehasonlításakor. Továbbá ez a módszertan kerül alkalmazásra e rendelet összes táblázatában.

2. *Áralákínálás*

(180) Az áralákínálás meghatározása céljából elemzésre kerültek a felülvizsgálati időszakra vonatkozó áradatok. E célból a közösségi iparnak az elsődleges nem kapcsolódó partnerei számára érvényes telephelyi értékesítési árai kerültek összehasonlításra az indiai exportőr gyártóknak az elsődleges független közösségi fogyasztói számára érvényes CIF import értékesítési áraival, minkét esetben az árengedmények és jutalékok levonása után.

(181) A kérdőívre adott válaszok alapján az érintett termék és a hasonló termék különböző termék altípusai voltak meghatározhatók a terméktípuson (úgymint amoxicillin-trihidrát, ampicillin-trihidrát és cefalexin) és annak variánsain (úgymint por vagy préselt forma) alapuló összehasonlítás céljára.

(182) A közösségi ipar értékesítési árai és az exportőr gyártók CIF-importárai azonos kereskedelmi szinten kerültek összehasonlításra, nevezetesen a közösségi piacon belüli kereskedők/forgalmazók, a termék altípusok szerinti súlyozott átlagárak alapján. A felülvizsgálati időszak alatt, gyakorlatilag az exportőr gyártók összes eladása kereskedőkön/forgalmazókon keresztül valósult meg.

(183) Az összehasonlítás eredményei, a közösségi ipar értékesítési árainak százalékában kifejezve a felülvizsgálati időszak alatt, jelentős áralákínálási szinteket mutattak. Exportőr gyártó alapon ezek a szintek 11,5 % és 17,1 % között mutatkoztak. Ennélfogva ezek az áralákínálási szintek jelzik az indiai import által a közösségi piacra kifejtett folyamatos árnyomást az intézkedések megléte ellenére.

V. **A közösségi ipar gazdasági helyzete**

1. *Termelés, kapacitás és kapacitás kihasználás*

	1999	2000	2001	2002	VI
Termelési index	100	121	127	154	160
Kapacitás index	100	117	123	148	157
Kapacitás kihasználási index	100	103	103	104	102

(184) A közösségi fogyasztás stabil növekedésének következményeként a közösségi ipar hasonló termék gyártása folyamatosan növekedett a vizsgált időszak alatt. Ez a pozitív trend még hangsúlyosabbá vált a felülvizsgálati időszak alatt, amikor az egyik együttműködő közösségi gyártó megkezdte az egyik olyan hasonló terméktípus Közösségen belüli gyártását, amelyet korábban csak importált.

(185) A közösségi ipar gyártókapacitása ugyanezt a pozitív trendet mutatta, mint a termelésé. Ez részben az egyik együttműködő közösségi termelő által a felülvizsgálati időszak során egy új termelőüzembe végrehajtott jelentős beruházásnak tulajdonítható.

(186) A kapacitáskihasználási szint a vizsgált időszak során viszonylag magas szinten stabil volt. Az ilyen magas kapacitáskihasználási szint megszokott ebben az iparágban, mivel folyamatos árutétel-folyamatot alkalmaznak a hasonló termék gyártására és a közösségi ipar esetében ezen túl a kötött felhasználása miatt is.

(187) A közzétételkor három exportőr nyújtott be kifogást arra vonatkozóan, hogy e tényezők alakulása nem mutatja károkozásnak semmilyen jelét. Meg kell jegyezni azonban azt, hogy a kárra vonatkozó döntés nem ezeken a tényezőkön alapult.

2. *Értékesítési volumen, értékesítési árak, piaci részesedés és növekedés*

a) Szabadpiaci értékesítés

Szabadpiaci értékesítés a Közösségben	1999	2000	2001	2002	VI
Mennyiségi index	100	170	162	192	180
Átlagos értékesítési ár index	100	94	94	94	95
Piaci részesedés index	100	130	123	125	120

(188) A közösségi fogyasztás kedvező fejlődése alapján a közösségi ipar Közösségen belüli szabadpiaci eladásai növekedtek a vizsgált időszakban. A közösségi ipar szabadpiaci eladásai a vizsgált időszakban nagyobb növekedést mutattak a közösségi fogyasztás növekedésénél. 2000 és a felülvizsgálati időszak között azonban a közösségi ipar szabadpiaci eladási mennyisége kisebb volt, mint a közösségi fogyasztás növekedése. A közösségi ipar szabadpiaci eladási mennyiségének nagymérvű növekedése 1999 és 2000 között főként az egyéb közösségi termelőknek a közösségi ipar által történt felvásárlásának tulajdonítható. Mindamellett a közösségi ipar Közösségen belüli szabadpiaci eladásainak 80 %-os növekedése a vizsgált időszak alatt kevésbé hangsúlyosnak tekinthető, mint az érintett termék ugyanezen időszak alatti importjának 159 %-os növekedése.

(189) Az IK és négy exportőr a közösségi ipar eladásainak teljes növekedésére mint pozitív jelre mutatott rá és vitatta azt, hogy ez károkozásra utalna. Továbbá kifogásolták azt is, hogy a közösségi ipar teljesítményének az indiai exportőrök egyikével való összehasonlítása relatív szempontból félrevezető lehet a versenytársak jelentős méretkülönbsége miatt.

(190) E kifogásokra válaszolva meg kell jegyezni azt, hogy az eladási mennyiség alakulása jelen esetben nem az elszenvedett kár mértékét jelző kulcstényezőként került figyelembevételre. Mivel azonban a közösségi ipar eladásainak növekedése nagyrészt a 2000. évi felvásárlásokból származott, azaz ez egy korábbi versenytárs eladásainak integrálása az új eladásokkal szemben, így ez nem tekinthető a kár hiányának jelzéseként. Továbbá 2001-ben és a VI alatt csökkent a közösségi ipar szabadpiaci eladási mennyisége.

(191) A megnövekedett közösségi fogyasztás által jelzett növekvő igény ellenére a közösségi ipar átlagos szabadpiaci értékesítési árai 1999-ről 2000-re csökkentek. Ez jelzi a versenytársak által gyakorolt árnyomást. Az árak a felülvizsgálati időszak végéig gyakorlatilag alacsonyabb szinten stabilan maradtak, holott az igény tovább nőtt.

(192) Az IK és három exportőr azt kifogásolta, hogy az árak alakulását a közösségi ipar számára pozitívnak kell tekinteni.

(193) Ez a kifogás elfogadhatatlan. Valójában a vizsgált időszakban a közösségi ipar soha nem volt abban a helyzetben, hogy nem káros árszintet érjen el.

(194) A közösségi ipar 1999 és 2000 között 30 %-kal növelte a piaci részesedését a többi közösségi gyártók és az Indián kívüli harmadik országbeli exportőrök piaci részesedésével szemben. A közösségi ipar piaci részesedése azonban 2000-től a felülvizsgálati időszakig csökkent, amikor is 1999 óta a legalacsonyabb szintjét érte el. Ez az időszak egybeesett az Indiából származó importrészesedés növekedésének jelentős felgyorsulásával.

(195) Az egyik exportőr vitatta azt, hogy a közösségi ipar 2001. évi és a VI alatti piaci részesedésének csökkenése jelentéktelen a 2000. évi növekedést figyelembe véve, továbbá ez az exportőr rámutatott a közösségi ipar piaci részesedésének a vizsgált időszak során bekövetkezett általános növekedésére.

(196) Ez a kifogás azonban nem fogadható el, mert ez az 1999. évre történő izolált összpontosításon alapul a VI-vel szemben, és ami ezenfelül mellőzi a 2000. évi növekedés kivételes jellegét. Ez az exportőr nem nyújtott magyarázatot arra, hogy miért ne kellene negatívnak tekinteni a közösségi ipar 2000 utáni szabadpiaci részesedésének nyilvánvalóan degresszív alakulását.

(197) Ezzel összefüggésben két másik exportőr azt vitatta, hogy a kötött piac pozitívabb alakulása miatt a közösségi ipar szándékos döntése lehetett az, hogy a jövedelmezőbb készítmények piacát választotta.

(198) Ez a kifogás nem fogadható el, minthogy mellőzi a megnövekedett készletet, amely eladható lett volna a szabadpiacon.

b) kötött eladások

Kötött eladások a Közösségben	1999	2000	2001	2002	VI
Mennyiségi index	100	88	124	180	189
Az átlagos értékesítési ár indexe	100	102	104	102	99
A piaci részesedés indexe	100	67	95	117	125

(199) Miközben a közösségi ipar szabadpiaci eladási mennyisége a vizsgált időszakban 80 %-kal nőtt, a kötött piaci eladások 89 %-kal növekedtek. Különösen 2001 óta figyelhető meg a közösségi ipar kötött piacának bővülése, míg ezzel ellentétben a szabadpiaci helyzet gyakorlatilag változatlan maradt. Ez egybeesik az Indiából származó szabadpiaci import jelentős növekedésével, ami maga után vonja azt, hogy a közösségi ipar alkalmazta a piacváltási lehetőségét legalább egy bizonyos mértékig, amelynek célja az adott termék alacsony áron történő szubvencionált exportjával való közvetlen verseny elkerülése.

(200) Hasonló minta figyelhető meg a közösségi ipar szabad- és kötött piaci részesedési trendjének összehasonlító vizsgálatával. Ez ismét jelzi a kötött piac növekvő stratégiai fontosságát a közösségi ipar számára 2001 óta.

(201) Miközben a szabadpiaci árak már 2000-ben elkezdtek csökkenni, a kötött piaci átadási árak 2001-ig továbbra kissé növekedtek. Időbeni késéssel azonban, 2002-től kezdődően a kötött piaci árak is csökkenő trendet mutattak. Ez azzal a ténnyel magyarázható, hogy az átadási árakat általában nem olyan gyorsan igazítják ki, mert azokat nem a közvetlen verseny alakítja. Megjegyzésre kerül az, hogy a szabadpiaci és a kötött eladások összes árai hasonlók a vizsgált időszak során.

3. *Készletek*

Készletek	1999	2000	2001	2002	VI
Index	100	74	100	141	161

(202) A közösségi ipar év végi készletei a termeléssel összefüggésben 26 %-kal csökkentek 1999-ről 2000-re, de aztán hirtelen több mint 115 %-kal növekedtek a felülvizsgálati időszak vége felé tartva. Ez a növekedés időben egybeesett az Indiából származó import ugyanezen időszak alatt történt megduplázódásával.

(203) Az IK és négy exportőr vitatta azt, hogy a készletek növekedése abnormálisan magas lett volna, így ez nem mutat károkozásra. Továbbá vitatták az év végi készletszintek alkalmazásának módszertanát is. Ehelyett más megközelítéseket ajánlottak megfelelő indikátorként, mint például az átlagos készletek mozgását vagy a napi eladások számának szempontjából tekintett készleteket.

(204) E kifogásra válaszolva meg kell jegyezni azt, hogy a Közösségnek a készletek szintjének megállapítására szolgáló módszertana került alkalmazásra. Ez a megközelítés objektív és összhangban van a WTO kötelezettségekkel. Az egyéb módszertan használatára vonatkozó kifogás nem volt indokolt. Ezáltal az alternatív módszertan használatára vonatkozó kifogás elutasításra került. Másodsorban az igazolt tények alapján nem lehet tagadni azt, hogy a készletek szintje hirtelen megnövekedett.

4. *Nyereségesség*

a) szabadpiaci eladások

Nyereségesség (Szabadpiaci eladások a Közösségben)	1999	2000	2001	2002	VI
Index	– 100	113	239	146	87

(205) A közösségi iparnak a szabadpiaci nettó eladásokon realizált nyeresége szempontjából kifejezett nyereségessége az 1999. évi veszteséges helyzetből jelentősen javult. A jelenleg hatályos intézkedések 1998. évi bevezetését követően a nyereségesség 2001-ig növekedett, de azután a felülvizsgálati időszak felé tartva hirtelen romlott. Ezenkívül ide tartozik az, hogy a közösségi ipar a vizsgált időszak alatt soha nem volt olyan helyzetben, hogy elérje annak a nyereségszintnek akár a felét, mint amit az eredeti vizsgálat megállapításai szerint a szubvencionált import hiányában elért, azaz 15 %-ot. A nyereségesség alakulása és különösen a 2002 óta történő csökkenése nagyon fontosnak tekintendő, minthogy ez hatással van a közösségi ipar számára a kutatásfejlesztési beruházásokra rendelkezésre álló pénzügyi források szintjére, amelyek a meglévő termékek termelési folyamatainak további javításához és új termékek kifejlesztéséhez szükségesek.

(206) Az IK és négy exportőr észrevételeket nyújtott be a nyereségességi elemzésről. Megjegyezték azt, hogy i. a közösségi ipar jelentős nyereségszinteket ért el, ii. hogy a nem hátrányos nyereségességi szint 10 % (lásd a (260) preambulumbekezdést) túl magas lenne és ahelyett 5 % megfelelő, iii. a nyereségesség csökkenése alapvetően a közösségi ipar beruházási politikájának tulajdonítható, iv. az egyik fél tevékenység kezdése önmaga által kiváltott kárnak minősül, valamint hogy v. a nyereségesség alakulását mindegyik közösségi termelő esetében nyilvánosságra kellett volna hozni.

(207) Megismétlésre kerül az, hogy a közösségi ipar a vizsgált időszak alatt semmikor nem volt abban a helyzetben, hogy elérje a fent megadott megfelelő nyereségszinteket. Ennek következtében a 2002 óta tartó romlás csak tovább rosszabbodott egy már elégtelen helyzetig. Továbbá tekintettel a gyógyszerészeti ipar különleges viszonyaira az 5 %-os nyereségszint nem tekinthető elegendőnek. A közösségi ipar bizonyította azt, hogy a hasonló ömlesztett gyógyszerek esetében képes elérni 10 % fölötti nyereségértékeket. Ezek a nyereségszintek szükségesek a gyógyszerészeti ágazat fenntarthatóságához a gyógyszerészeti innováció végrehajtásához szükséges pénzügyi forrásokkal az ezzel járó gazdasági kockázatok mellett. Ezenkívül a közösségi ipar által elért megfelelő nyereségszintek hiánya nem magyarázható a beruházási politikájával. Csak egy közösségi gyártó volt induló fázisban a vizsgált időszakban, de egyik fél sem ért el megfelelő nyereségszintet. Végül, tekintettel az alaprendelet 29. cikkére („titkosság"), nem lehet további adatokat nyilvánosságra hozni.

b) kötött eladások

Nyereségesség (Kötött eladások a Közösségben)	1999	2000	2001	2002	VI
Index	100	482	564	431	325

(208) A kötött eladások nyereségességi trendje ugyanezt a vonalat követi, bár magasabb szinten, azaz 2001-ig növekedve majd ez követően gyengülve. A nyereségességi szintek közötti különbségek főként azon tényeknek tulajdoníthatók, hogy i. az értékesítés általános és adminisztratív költségei („Á&AK") a kötött eladások esetében alacsonyabbak, mert nem igényelnek marketingköltségeket és hogy ii. az átadási árak a szabadpiaci árakhoz hasonlítva magasabbak. A kötött eladások esetében elért magasabb nyereségszint nélkül az iparág rosszabb általános pénzügyi helyzetben lenne.

5. *Beruházások, a beruházások megtérülése, cash flow és a tőkeemelési képesség*

	1999	2000	2001	2002	VI
Beruházási index	0	100	300	1 123	351
Beruházás-megtérülési index	– 100	160	286	161	91
Cash flow index	100	186	71	160	33

(209) 1999 után a közösségi ipar folyamatosan beruházott a hasonló termék gyártásába. Különösen 2002-ben erőteljesen beruházott új gyártási technikákba a versenyképesség fenntartása, a környezetvédelmi és biztonsági szabályok javítása és a gyártási kapacitások növelése céljából.

(210) 1999-től 2001-ig, azaz az intézkedések bevezetését követően javult a beruházás nyereségessége. Azóta azonban ez hirtelen lecsökkent. Jóllehet ez részben egy új gyártóüzem beindításának tulajdonítható, a versenytársak árnyomása által okozott elégtelen nyereségességi helyzet hozzájárult ehhez a helyzethez.

(211) A vizsgált időszak alatt a hasonló termék eladásai által eredményezett cash flow ingadozások bizonyos mértékig a közösségi iparnak az ezen időszakban követett beruházási politikájának következményei. A cash flow 2002 és a felülvizsgálati időszak közötti drasztikus csökkenése azonban nem magyarázható csupán e tényezővel. A versenytársak által gyakorolt árnyomás is hozzájárult nem kielégítő cash flow alakuláshoz.

(212) A közösségi ipar nem tapasztalt semmilyen jelentősebb nehézséget a tőkeemelés terén.

(213) A közzétételkor az IK és az exportőrök kifogásolták azt, hogy i. a fenti adatokat minden egyes közösségi gyártó esetében külön közzé kellett volna tenni, ii. a tőkeemelési képesség nem támogat kármegállapítást, hogy iii. a cash flow állítólag nem követheti ezeket a trendeket tekintettel a beruházások nyereségességi és a nyereségességi trendjeire, és ezt emiatt újra kell értékelni, valamint iv. további bizonyítás nélkül az elemzés nem lehet kielégítő.

(214) E kifogásokra válaszolva fel kell idézni azt, hogy az alaprendelet 29. cikke („titoktartási kötelezettség") szerint az adatokat nem lehet közzétenni külön-külön az egyes közösségi gyártók esetében. A tőkenövelési képességre tekintettel nem került megállapításra negatív kárra vonatkozó következtetés. Amennyiben a cash flow-ra vonatkozó kifogást tekintik, egy ismételt alapos vizsgálat után a fent megadott vonatkozó index megerősítésre került. A fenti tényezők nem kielégítő vizsgálatára vonatkozó általános kifogást úgy kell tekinteni, hogy i. a kár megállapítása alapvetően nem ezeken az indikátorokon alapul, és hogy ii. a kifogás nem bizonyította azt, hogy egy további feldolgozás miért változtatná meg az általános megállapítást.

6. *Foglalkoztatás, termelékenység és bérek*

	1999	2000	2001	2002	VI
Foglalkoztatási index	100	101	101	187	185
Termelékenységi index	100	120	127	83	86
Bér index	100	103	106	185	178

(215) A hasonló termékre vonatkozó foglalkoztatás 2001-ig stabil maradt, de 2002-ben egy Közösségen belüli új termelőüzemnek az egyik együttműködő közösségi gyártó által történt beindításával jelentősen nőtt. A bérek összköltsége ugyanezt a trendet követte. A dolgozónkénti termelékenység azonban, bár 2001-ig növekedett, 2002-ben csökkent. Ez nyilvánvalóan az új gyártóüzem beindítási szakaszának tulajdonítható. A vizsgálat során nem derült fény a hatékonyság csökkenésének bizonyítékára.

(216) Az IK és négy exportőr kifogásolta azt, hogy a foglalkoztatási, termelékenységi és bértrendek jelen esetben nem támogatnak egy anyagikár-megállapítást.

(217) Meg kell azonban jegyezni azt, hogy a foglalkoztatás és a termelékenység esetében nem született ilyen következtetés. A bérek tekintetében csak a bérek teljes összege növekedett. Alkalmazottankénti átlagban a bérek éppen hogy kissé csökkentek (lásd az alábbi táblázatot). Ez azt mutatja, hogy i. nem történt alkalmazottankénti pozitív változás és ii. a közösségi ipar célkitűzése a költséghatékonyság.

	1999	2000	2001	2002	VI
Alkalmazottankénti bérek indexe	100	103	105	99	96

7. *A múltbeli támogatásból származó támogatás és a visszatérítésének nagysága*

(218) Az Indiából származó támogatott import mennyisége és különösen az árai a támogatás tényleges összegének jelentős hatása nem tekinthető elhanyagolhatónak.

(219) Ezzel összefüggésben az IK és három exportőr kifogásolta azt, hogy a támogatási szinteket eltúlozták.

(220) Amint az azonban a fenti (153) és (154) preambulumbekezdésekben megadásra került, a vizsgálat azt mutatta, hogy a kiegyenlíthető támogatások érték szerint kifejezett összege a vizsgált exportőr gyártók esetében 25,3 % és 35,1 % között van. Ez jelentős támogatásra utaló megállapítás.

(221) A közösségi ipar helyzete javult a vizsgált időszak alatt. Ez azonban nem kompenzálja teljesen a múltbeli támogatást, és továbbra is gyenge maradt.

VI. **A közösségi ipar gazdasági helyzetére vonatkozó következtetés**

(222) 1999. és a felülvizsgálati időszak között az érintett termék támogatott importja jelentősen, 159 %-kal nőtt, és ennek részesedése a közösségi piacból 70 %-kal nőtt. Ez a fejlődés ellentétben áll a többi ország exportőreinek és a közösségi ipar sokkal kevésbé kedvező fejlődésével. Az egyéb országokból származó import a vizsgált időszak alatt csak 7 %-kal nőtt, és ezek piaci részesedése még 29 %-kal csökkent is. A közösségi ipar eladási mennyisége a vizsgált időszakban 80 %-kal, a piaci részesedése pedig 20 %-kal nőtt. Ez a pozitív változás azonban alapvetően az egyéb közösségi gyártóknak a közösségi ipar által 2000-ben történt felvásárlásának tulajdonítható. 2001 óta a közösségi ipar piaci részesedési trendje csökkenő. Különösen az figyelhető meg, hogy 2000 óta a közösségi ipar relatív nem volt képes lépést tartani a közösségi fogyasztással és az indiai versenytársainak a közösségi piacon való fejlődésével.

(223) Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni azt, hogy az Indiából származó szubvencionált import átlagos árai a vizsgált időszak alatt következetesen alacsonyabbak voltak a közösségi ipar árainál. Ezentúl a felülvizsgálati időszak alatt az adott országból származó import árai a közösségi ipar árai alá kínáltak. Súlyozott átlag alapján az áralákínálás a felülvizsgálati időszak alatt 11,5 % és 17,1 % között volt.

(224) A támogatott indiai import által gyakorolt ezen árnyomás következményeként a közösségi ipar a vizsgált időszak során semmikor nem volt olyan helyzetben, hogy nem káros árszintet érhessen el. Bár a közösségi ipar nyereségessége az intézkedések bevezetését követően kezdetben növekedett, 2001 óta rosszabbodott és a jelenlegi szintje jóval az alatt van, mint ami a támogatott import nélkül elérhető lenne, azaz a forgalom 10 %-a (lásd a (260) preambulumbekezdést). Csak egy elfogadható nyereségességi szint teheti azonban lehetővé a közösségi ipar számára a fenntartható módon való fennmaradást.

(225) A közösségi ipar e negatív tendenciája továbbra is megjelenik a beruházás nyereségességi és cash flow trendek által mutatott képben.

(226) A kötött eladások vonatkozásában a közösségi iparnak a termelése egy részének a kötött piacon történő eladására vonatkozó választási lehetősége a kapacitásai magas szintű kihasználásának fenntartására vonatkozó lehetőséget biztosított a számára. A magas kapacitáskihasználás hozzájárul a termelési költségek csökkenéséhez a nagyságrendi megtakarítások miatt. Továbbá, amint az a fentiekben körvonalazásra került, a szabad- és a kötött piacok közötti eladási mennyiség-, ár- és piaci részesedési trendek nem térnek el jelentősen. Az iparág által a kötött eladásokon elért magasabb nyereség hiányában az iparág rosszabb pénzügyi helyzetben lenne. Ennélfogva a kötött felhasználás nem járul hozzá a hátrányos helyzethez. Éppen ellenkezőleg, a kötött piac nélkül a közösségi ipar hátrányos helyzete még rosszabb lenne.

(227) Két exportőr vitatta azt, hogy nem lehetett volna arra következtetni, hogy a kötött piaci eladások nem járulnak hozzá a közösségi ipar hátrányos helyzetéhez, mert a kötött eladás árai állítólag megbízhatatlanok, azaz a kötött eladások nyereségessége mesterségesen lenne túl magas.

(228) A kötött piac nagyobb nyereségessége azonban főként nem a magasabb átadási árak eredménye volt, hanem különösen az alacsonyabb Á&AK-ank tulajdonítható (lásd a (208) preambulumbekezdést). Továbbá ez a kifogás figyelmen kívül hagyja a nagyságrendi megtakarítás hatását. Ennélfogva ez nem változtathatja meg azt a következtetést, hogy a kötött eladások nem járulnak hozzá a kárhoz.

(229) Ennek eredményeként megerősítésre került az, hogy összességében a közösségi ipar az alaprendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében anyagi veszteséget szenvedett. Fel kell idézni azt, hogy az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdése nem írja elő azt, hogy az anyagi kár elszenvedéséhez a közösségi ipar összes gazdasági indikátorának negatívnak kell lennie. Ezenfelül nem azonos a súlya az összes gazdasági indikátornak. Mindamellett a nyereségesség az egyik fő gazdasági indikátor, mivel ez képezi minden gazdasági vállalat végső célját. Jelen esetben a nem kielégítő nyereségességi szintek kerültek megállapításra. Egy másik fontos, a nyereségességre lényeges hatással lévő kárindikátor az árszint. A közösségi ipar a külső árnyomás miatt soha nem volt olyan helyzetben, hogy a vizsgált időszakban a szabadpiacon nem káros árszintet érjen el, főként az erősen szubvencionált indiai export miatt.

VII. **A támogatott import hatása**

(230) 2000-ben és nagyon valószínűleg az intézkedések bevezetése miatt India egy átmeneti időszakra elveszítette a második legnagyobb közösségi piaci exportőri pozícióját, miközben az ománi exportőrök jelentős piaci részesedést szereztek. Azóta azonban az indiai exportőrök nem csak visszaszerezték a pozíciójukat, de a felülvizsgálati időszak során át is vették a vezetést, mint a legnagyobb közösségi exportőrök.

(231) Az Indiából származó támogatott import ezen különösen 2002 óta történt mennyiségnövekedése, egybeesett azzal a ténnyel, hogy 2002-ben a közösségi ipar nyereségessége 2001-gyel összehasonlítva körülbelül 36 %-kal csökkent. Kiderült az, hogy ezen időszakban egy közösségi gyártó beindított egy új üzemet és egy olyan indulási szakaszban találta magát, amely hatással lehetett a nyereségességére ebben a szakaszban. Az is kiderült azonban, hogy a másik közösségi gyártó, amely nem volt induló szakaszban, egy jelentős nyereségességi csökkenéssel találta szemben magát, azaz 2001-gyel összehasonlítva 17 %-os csökkenéssel, ami tovább romlott a felülvizsgálati időszak során. Ezentúl, amint az a (207) preambulumbekezdésben megállapításra került, a közösségi ipar semmikor nem volt olyan helyzetben, hogy nem káros árszinteket érhessen el. Éppen ellenkezőleg, 2002-ben újra kezdődően a közösségi iparnak a piaci részesedésének megtartása céljából lefelé ki kellett igazítania az árait.

(232) A közzétételkor három exportőr kifogásolta azt, hogy az indiai import közösségi piaci részesedése 2,5 % volt a VI alatt és a nagysága a VI alatt a az összes import 8,4 %-át tette ki, ami 2002-höz viszonyítva kissé csökkent, ez túl alacsony és marginális lehetett ahhoz, hogy káros hatást gyakoroljon különös tekintettel a közösségi ipar által birtokolt nagyobb piaci részesedésre. Továbbá vitatták azt, hogy egy relatív szempontból végrehajtott elemzés félrevezető lehet, mert India 1999-től nagyon alacsony szintről, 1,5 %-os piaci részesedésről és 3,7 %-os import mennyiségről indult.

(233) Erre a kifogásra válaszolva úgy kell tekinteni, hogy mindkettő, Indiának a VI ideje alatti piaci részesedése és import mennyisége jóval az alaprendelet 10. cikkének (11) bekezdésében és 14. cikke (4) bekezdésében minimálisként meghatározott küszöbérték felett volt, ennélfogva okozati hatása lehetett. Az alaprendelet 8. cikkének (6) bekezdése szerint okozati hatás vagylagosan felléphet a támogatott import mennyisége vagy árszintje által is. Jelen esetben ennek az árszintnek a hatása jól megfigyelhető. Amint az az eredeti vizsgálat során már megállapításra került, egy ömlesztett árucikk nagyon árérzékeny és gyorsan reagál bármilyen lefelé ható nyomásra. Ilyen esetekben kis mennyiségek befolyásolhatják a piaci árakat. Valójában a vizsgált időszak alatt ez esetben az indiai árak határozták meg átlagosan az árnyomásalappontot.

(234) Ennek következtében megerősítésre került az, hogy az Indiából származó támogatott import a vizsgált időszak alatt jelentős negatív hatást gyakorolt a közösségi iparra, különösen a nyereségesség szempontjából.

VIII. **Egyéb tényezők hatása**

1. *Az egyéb harmadik országokból származó import*

A harmadik országokból származó import	1999	2000	2001	2002	VI
Mennyiség (kg)					
India	36 800	47 400	72 100	101 800	95 200
Index	100	129	196	277	259
Omán	77 400	119 700	85 100	88 400	93 500
Index	100	155	110	114	121
USA	11 100	2 800	16 600	106 300	70 000
Index	100	25	149	932	631
Kína	0	3 900	21 800	75 600	63 000
Index	0	100	559	1 938	1 615
Dél-Korea	19 800	75 300	40 200	54 500	45 000
Index	100	380	203	275	227
Szingapúr	0	4 600	128 300	62 700	37 700
Index	0	100	2 789	1 363	820
Átlagos kilogrammonkénti importár (EUR)					
India	34,66	33,94	35,51	36,57	35,34
Index	100	98	102	106	102
Omán	36,10	36,21	39,30	39,15	38,34
Index	100	100	109	108	106
USA	74,87	115,35	108,90	101,40	48,74
Index	100	154	145	135	65
Kína	0,00	188,97	116,06	68,22	58,59
Index	0	100	61	36	31
Dél-Korea	34,84	37,52	37,66	45,59	48,06
Index	100	108	108	131	138
Szingapúr	0,00	76,88	57,47	57,47	51,28
Index	0	100	75	75	67

(235) A vizsgált termék Indián kívüli országokból származó importja 1999 és a felülvizsgálati időszak között mindössze 7 %-kal növekedett, azaz jóval alatta maradt a közösségi fogyasztás növekedésének. Ezen országok között Omán, az USA, Kína, Dél-Korea és Szingapúr a közösségi piac fő szállítói. Ezek átlagos importárai azonban jelentősen magasabbak voltak az indiai importáraknál és az ománi importárak kivételével a közösségi ipar árainál is. Az ománi importárak a közösségi ipar áraihoz hasonló szinten vannak, de Omán piaci részesedésének növekedése a vizsgálati időszak alatt sokkal kevésbé volt hangsúlyos mint a többi harmadik országé.

(236) A közzétételt követően az IK és két exportőr kifogásolta azt, hogy az Indiából származó importot terhelő hatályos kiegyenlítő vámot figyelembe kell venni az átlagos értékesítési árak összehasonlításakor. Ez állítólagosan gyakorlatilag hasonló indiai és ománi árszinthez vezetett volna. Ezenkívül meg kell jegyezni azt is, hogy egyes harmadik országok, nevezetesen az USA, és Kína átlagárai jelentősen csökkentek a vizsgált időszak alatt, miközben többek között az indiai árak növekedtek. Továbbá, egy másik exportőr azt kifogásolta, hogy az indiai import 2002 és a felülvizsgálati időszak között bekövetkezett mennyiségi csökkenése nem került megfelelően figyelembevételre az elemzés során, hogy az egyéb harmadik országok voltak a fő szállítók, és hogy 1999-től 2001-ig a dél-koreai és az indiai átlagárak hasonlók voltak.

(237) A hatályban lévő eredeti kiegyenlítő vámra vonatkozóan meg kell jegyezni, hogy az Indiából származó import túlnyomó többségére vagy nulla vámszint vagy pedig olyan vámszint vonatkozott, amely még mindig az átlagos ománi árszintnél alacsonyabb átlagos kirakodási árszinthez vezet. Ennélfogva az átlagos ománi árszint nem gyakorolt azonos mértékű árnyomást. Ezenkívül az összes többi harmadik országból származó importár a vizsgált időszakban átlagosan szintén magasabb volt az indiai árszintnél, amely ismét nyilvánvalóan Indiát jelölte meg az árnyomás fő forrásaként. Mennyiségi szempontból pontos az a megfigyelés, hogy nem India volt az egyetlen jelentős importforrás a vizsgált időszakban. Fel kell idézni azonban azt, hogy India az egyetlen ország, amelyre intézkedések vonatkoztak. Ez természetesen hatással volt az érintett termék kereskedelmi folyamatára. Ezen túl az intézkedések ellenére az Indiából származó import 2001 óta jelentősen megnőtt és 2002-ben India visszaszerezte a második legnagyobb exportőri pozícióját és a VI alatt a legnagyobb exportőrré vált. Ennek következtében az Indiából származó importnak a 2002 és a VI időszak közötti kisebb csökkenése nem volt hatással a piacra, ami végül is az indiai árpolitikát jutalmazta. Ennek következtében megerősítésre került az, hogy a harmadik országokból származó import nem okozhatott semmilyen kárt a közösségi ipar számára, amely megszakíthatta volna az Indiából származó támogatott import és a közösségi ipar által elszenvedett kár közötti okozati kapcsolatot.

2. *A közösségi piac fogyasztásának alakulása*

(238) A vizsgált termék közösségi piaci fogyasztása a vizsgált időszak alatt 51 %-kal növekedett. Ennélfogva a közösségi ipar által elszenvedett kár nem tulajdonítható a közösségi piaci igény szűkülésének.

3. *A közösségi ipar exporttevékenysége*

(239) A közösségi ipar exportteljesítménye a vizsgált időszak alatt 16 %-kal nőtt. A közösségi ipar exportárai átlagosan 10-15 %-kal voltak magasabbak a Közösségen belüli áraknál. Ennélfogva a közösségi ipar exporttevékenysége nem járulhatott hozzá a hátrányos helyzetéhez.

(240) Ezzel összefüggésben az IK és egy exportőr azt kifogásolta, hogy a közösségi ipar a kérdőívre adott válaszaiban a harmadik országok piacán az indiai versenytársak miatt fennálló kemény versenyt említették, amely a közösségi ipar számára alacsony árakat és a harmadik országok piacán piacirészarány-veszteséget eredményezett, ami első látásra ellentmond a fenti megállapításnak. Ennélfogva a közösségi ipar ezen felmérése alapján nem történhetett kár a közösségi piacon, vagy az nincs okozati kapcsolatban az indiai importtal.

(241) E tekintetben megjegyzésre került az, hogy e termékek piacának világméretű növekedése miatt nincs ellentmondás az exportárak bármiféle csökkenése és a közösségi piac harmadik országokon belüli piaci részesedésének csökkenése között és azon tény között, hogy ennek az exportnak a mennyisége ténylegesen növekedett, és hogy az árak magasabbak voltak a közösségi ipar Közösségen belüli értékesítési árainál. Ennek következtében, bár a közösségi ipar exportteljesítménye jobb lehetett volna az alacsony árú támogatott indiai exportja nélkül a harmadik országok piacán folyó versenyben, nincs jele annak, hogy az exportteljesítménye miatt a közösségi ipart ne érte volna káros árverseny a közösségi piacon, amelyet alapvetően az alacsony árú támogatott indiai import okozott. Ennek következtében a vitatott kérdést el kellett utasítani.

4. *A közösségi ipar versenyképessége*

(242) A közösségi ipar a vizsgált termékre vonatkozóan fontos versenytárs, amint azt a piaci részesedése bizonyítja és folyamatosan beruházásokat végzett a termelésének naprakészen tartása céljából. A dolgozónkénti kilogramm alapú termelékenység 2001-et követő csökkenése kizárólag egy új termelőüzemnek az egyik közösségi gyártó által történt beindítási szakaszának tulajdonítható. Ez emiatt csak ideiglenes jellegű. Ennek következtében nem derült fény olyan bizonyítékra, miszerint a versenyképesség megtörhette volna az Indiából származó import és a közösségi ipar által elszenvedett kár közötti okozati összefüggést.

5. *Kötött felhasználás*

(243) Amint az a fenti (226) preambulumbekezdésben megállapításra került, úgy tekintendő, hogy a kötött felhasználás nem járult hozzá a hátrányos helyzethez. Éppen ellenkezőleg a kötött piac nélkül a közösségi ipar hátrányos helyzete még rosszabb lett volna.

G. **A KÁR FOLYTATÓDÁSÁNAK VAGY VISSZATÉRÉSÉNEK VALÓSZÍNŰSÉGE**

(244) Az alaprendelet 18. cikkének (2) bekezdése szerint megvizsgálásra került az, hogy a hatályos intézkedések lejárta a kár folytatódásához vagy visszatéréséhez vezethet-e.

(245) A fenti (161)–(243) preambulumbekezdésekben megállapításra került az, hogy a felülvizsgálati időszak alatt és a hatályos intézkedések ellenére a közösségi ipar továbbra is kárt szenvedett el, amit az érintett termék támogatott importja okozott. A jelenlegi vizsgálat során talált, a kárt megszüntető szint 17,3 % és 48,1 % között változik és magasabb az eredeti vizsgálat során megállapítottnál (amely 12,6 % és 28,9 % között volt), azon tény ellenére, hogy ebben a felülvizsgálatban a közösségi ipar indokolt nyereségszintje az eredeti vizsgálathoz képest harmadával csökkentésre került (lásd az alábbi (260) preambulumbekezdést). Továbbá a vizsgálat megállapította azt, hogy a belföldi eladások és a többi országba irányuló export ellenére a vizsgált termék esetében még jelentős tartalékkapacitás van Indiában, különösen azon exportőrök esetében, amelyekre viszonylag magas vámok vonatkoznak a Közösségben. Ennek következtében indokolt volt úgy dönteni, hogy az Indiából származó támogatott alacsony árú import a jövőben növekedne, és ennélfogva a kár valószínűleg fennmaradna a jövőben, amennyiben az intézkedések megszűnnének.

(246) Mivel a közösségi ipar továbbra is anyagi kárt szenved a támogatott import miatt az intézkedések megléte ellenére, így nem volt szükséges tovább elemezni a kár visszatérésének valószínűségét.

H. **A KÖZÖSSÉG ÉRDEKE**

I. **Bevezetés**

(247) Megvizsgálásra került az, hogy voltak-e olyan kényszerítő okok, amelyek ahhoz a következtetéshez vezethettek, hogy a Közösségnek ebben a különleges esetben nem áll érdekében az intézkedések alkalmazásának folytatása. E célból, és az alaprendelet 31. cikkének (1) bekezdése szerint az intézkedéseknek a vizsgálatban érintett felekre gyakorolt valószínű hatása figyelembevételre került. Annak felbecslése céljából, hogy érdekében áll-e a Közösségnek az, hogy az intézkedések fennmaradjanak, kérdőívek kerültek kiküldésre az érintett termék felhasználóinak és importőreinek és a hasonló termék előállításához használt nyersanyagok szállítóinak.

II. **A közösségi ipar érdeke**

(248) Amint az a fentiekben bemutatásra került, a hasonló terméket gyártó közösségi ipar folyamatosan növeli a termelését. Ez a közösségi ipar által a versenyképességének fenntartása céljából végrehajtott beruházások folyamatos növekedésének köszönhetően volt lehetséges, minthogy a közösségi ipar a vizsgált termék fő versenytársai közé tartozik. Felidézésre került az, hogy a felülvizsgálati időszak alatt a közösségi ipar bővítette a termelési létesítményeit, a Közösségen belül létrehozott egy új üzemet, és terveket készített egy további új létesítmény Közösségen belüli létrehozásáról. A közösségi ipar által végrehajtott folyamatos beruházások e folyamatát különösen aláássa a nyereségességének nem kielégítő alakulása, amit az érintett terméknek az indiai import által a közösségi piacon gyakorolt folyamatos árnyomása okozott.

Az a vélemény, hogy a támogatott import hatásainak korrigálására szolgáló intézkedések nélkül a közösségi ipar továbbra is áralákínálással és ezáltal árcsökkenéssel nézne szembe annak a nyereségességre, a beruházás megtérülésre és a cash flow-ra gyakorolt negatív hatásával együtt. Végül is ez veszélyeztethette volna még a közösségi ipar életképességét is. Következésképpen az volt a vélemény, hogy az intézkedések lejárta nem áll a közösségi ipar érdekében.

III. **Az importőrök/kereskedők érdeke**

(249) Kérdőíveket küldtek ki az érintett termék összes ismert importőrének/kereskedőjének, de a tizenkilenc közül csak egy válaszolt. Az együttműködő importőr azonban nem kommentálta az intézkedések fennmaradásának az üzletére gyakorolt valószínű hatását. A kapott információ alapján úgy tűnik, hogy a közösségen belüli importőrök/kereskedők számos forrásból szerzik be a vizsgált terméket. Mivel nincsenek alapvető minőségi különbségek az Indiából importált termék és a bármely más forrásból származó termék között, az a vélemény, hogy az intézkedések fennmaradása esetén a közösségi importőröknek/kereskedőknek nem okozna nehézséget a termék egyéb forrásokból történő beszerzése. Továbbá az együttműködő importőr aktívan részt vesz egyéb termékek széles körének kereskedelmében, így nem függ alapvetően az érintett terméktől. Bár ezen importőr érintett termékre vonatkozó eladásai a vizsgált időszakban jelentősen növekedtek (a mennyiségének hétszeresére) ezek az eladások csak a teljes forgalmának kis részét teszik ki (kb. 1,4 %-ot a felülvizsgálati időszak alatt). Végül az importőr nem jelezte azt, hogy az intézkedések fenntartásának bármilyen hatása lenne a foglalkoztatásra, mivel az importtevékenység nem munkaigényes.

(250) Jóllehet az importőrök/kereskedők valószínűleg nem az intézkedések kedvezményezettjei, a rendelkezésre álló információk alapján arra lehet következtetni, hogy az intézkedések megszűnését lehetővé tevő ilyen lehetséges érdekek nem fontosabbak a közösségi iparnak a (248) preambulumbekezdésben összefoglalásra került tisztességtelen és káros indiai kereskedelmi gyakorlat korrigálására vonatkozó fennálló érdekeinél.

IV. **A beszállítók érdeke**

(251) Annak felmérése céljából, hogy a kiegyenlítő intézkedések fenntartásának milyen valószínű hatása lehet a közösségi ipar beszállítóira, kérdőíveket küldtek ki az összes ilyen ismert szállítónak. Összesen hat kérdőívet küldtek ki, és két válasz érkezett be. Ezek a beszállítók, amelyek különösen glükózt és dextrózt szállítanak a közösségi iparnak az intézkedések fenntartása mellett vannak. Jóllehet a közösségi ipar nem tartozik ezen beszállítók legfontosabb fogyasztói közé, ez az üzlet mégis hozzájárul a beszállítók foglalkoztatásához és nyereségességéhez. Ha a közösségi ipar fékezné vagy akár leállítaná a hasonló termék gyártását, akkor ez az előnyös üzleti kapcsolat veszélybe kerülne.

(252) Ennek következtében, valamint ellenkező információk hiányában az a vélemény, hogy az intézkedések fenntartása összhangban van a beszállítók érdekeivel.

V. **A felhasználók érdeke**

(253) Kérdőíveket küldtek ki az érintett termék öt ismert közösségi felhasználójának is, azaz gyógyszergyártó vállalatoknak. A Bizottság egyéb információk mellett kérte e vállalatok véleményét arról, hogy a hatályos intézkedések fenntartása a Közösség érdekében áll-e, és ezek az intézkedések hogyan hatnának rájuk a továbbiakban. A kérdőívekre azonban nem érkezett válasz, és így nem váltak ismertté észrevételek. Figyelembe véve azt, hogy a felhasználók nemcsak Indiából szerezhetik be a vizsgált terméket, hanem egyéb forrásokból is, és az intézkedéseknek a felhasználók vállalataira gyakorolt gazdasági hatására (azaz a foglalkoztatásra, nyereségességre, beruházási politikára) vonatkozó információ hiánya miatt nem volt lehetséges megállapítani semmilyen egyenértékű fontossággal bíró felhasználói érdeket.

(254) Jóllehet – a hallgatásuk ellenére – a felhasználók valószínűleg nincsenek az intézkedések mellett, az együttműködő érdekelt felek által rendelkezésre bocsátott információ alapján nincs olyan bizonyított felhasználói érdek az intézkedések megszüntetésére, amely fontosabb a közösségi iparnak a (248) preambulumbekezdésben összefoglalást tisztességtelen és káros indiai kereskedelmi gyakorlat korrigálására vonatkozó fennálló érdekeinél.

(255) Az egyik exportőr kifogásolta azt, hogy a közösségi fogyasztói érdekek nem kerültek megfelelő módon figyelembevételre és hogy ennek következtében a közösségi érdekelemzés nem volt teljesen összhangban az alaprendelet 31. cikkével. Azt vitatta, hogy a fogyasztói érdekek kárt szenvednek, ha a készítmények gyártói a végső kiadagolt formátumok gyártása során megemelkedett költségek miatt bármilyen állítólagos áremelést hajtanak végre.

(256) Erre a kifogásra válaszolva fel kell idézni azt, hogy egyetlen fogyasztói szervezet sem tett semmilyen észrevételt e vizsgálat során. Ezenkívül a közösségi fogyasztók általában rendelkeznek egészségügyi biztosítással. Nem áll rendelkezésre megalapozott bizonyíték arra nézve, hogy az egészségügyi biztosítási díjakra káros hatással lenne bizonyos antibiotikumkészítmények költségeinek állítólagos emelkedése. Továbbá nem világos az, hogy bizonyos antibiotikumkészítmények gyártói, azaz a felhasználók, milyen mértékig vannak megfelelő helyzetben a költségek növekedésének keresztülviteléhez. Ilyen körülmények között nem lehetséges megállapítani semmilyen egyenértékű fontossággal bíró közösségi fogyasztói ellenérdeket.

VI. **Következtetés**

(257) Megvizsgálva a különféle érintett érdekeket, olyan döntés született, hogy az általános közösségi érdek távlatban nincs olyan érdek, amely súlyosabb a közösségi iparnak az intézkedések fenntartására vonatkozó érdekénél. Az intézkedések fenntartásának hatásai várhatóan lehetőséget nyújtanak a közösségi ipar számára, hogy indokolt szintre növelje a nyereségességét és folytathassa a Közösségen belüli beruházási programját, amely pozitív hatást gyakorol a foglalkoztatásra és a piaci versenyképességre. Másrészről a rendelkezésre álló információ alapján a többi érdekelt közösségi félnek (úgymint az importőröknek/kereskedőknek, beszállítóknak, felhasználóknak és fogyasztóknak) nincsenek egyenértékű fontossággal bíró ellenkező érdekei.

I. KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK

(258) A folytatólagos szubvencionálásra vonatkozóan meghozott döntésekre, a kárra és a közösségi érdekre való tekintettel helyénvalónak tekintendő az érintett termék Indiából származó importjára vonatkozó intézkedések fenntartása. Ezen intézkedések szintjének meghatározása céljából figyelembevételre kerültek a felülvizsgálati időszak során a támogatási szintek és a közösségi ipar által elszenvedett kár megszüntetéséhez szükséges vám összege.

I. **A kár megszüntetésének szintje**

(259) A kár megszüntetéséhez szükséges áremelés vállalatonkénti alapon került meghatározásra az érintett termék súlyozott átlagos importárának a közösségi ipar által a közösségi piacon eladott hasonló termék nem káros árával való összehasonlítás alapján. Az árkülönbség a CIF-importérték százalékarányában került kifejezésre.

(260) A nem káros ár a közösségi ipar súlyozott előállítási költség és 10 %-os nyereségszint alapján került megállapításra. Ez a nyereségi szint, amely harmadával alacsonyabb az eredeti vizsgálat során alkalmazott szintnél (lásd a fenti (205) preambulumbekezdést), a közösségi ipar hasonló, tisztességtelen verseny által nem érintett termékcsoportjai esetében elérhető nyereségi szintet tükrözi. Tekintettel az élesebb versenyre, ez megfelelőnek és indokolt minimumnak tekinthető az eredeti vizsgálat során megállapított 15 %-os nyereségi szint helyett. Ez a nyereség lehetővé tenné a közösségi ipar számára a kutatásfejlesztésbe történő további beruházást a versenyképesnek maradás céljából.

II. **Az intézkedések formája és szintje**

(261) Különleges körülmények hiányában a szabályos vámtípus, azaz értékvám kivetése volt megfelelőnek tekinthető.

(262) A vám szintjére vonatkozóan négy együttműködő exportőr esetében a támogatási szint magasabb volt, mint a kárt megszüntető szint. Ennélfogva az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése szerint a közösségi ipart érő kár megszüntetésének szintjét képviselő kisebb vám volt megfelelőnek tekinthető a kár megszüntetésére, amennyiben az ettől a négy exportőrtől származó importról van szó. Az ezen exportőröktől származó import esetében alkalmazandó vámszinteknek 17,3 % és 30,3 % között kell lenniük. Amennyiben a többi három exportőrről van szó, akkor a kárt megszüntető szintek magasabbak voltak mint a megállapított támogatási szintek, így az intézkedéseknek e vállalatokra vonatkozóan az utóbbin kellene alapulniuk. Az ezen exportőröktől származó import esetében alkalmazandó vámszinteknek 25,3 % és 32 % között kell lenniük. Azon tény miatt, hogy az indiai exportőrök együttműködési szintje magas volt (80 %), a vám szintjét az összes többi vállalat esetében a legmagasabb egyedi vámszinttel rendelkező vállalat szintjén kell megállapítani, azaz 32 %-on.

(263) Az e rendeletben meghatározott egyedi vállalati vámszintek az együttműködő exportőrökre vonatkozóan az e vizsgálat során talált helyzetet tükrözik. Ezáltal ezek kizárólag az e vállalatok által előállított érintett termék importálása esetében alkalmazandók. Az e rendelet végrehajtási részében nem említett bármely egyéb vállalat által, beleértve a külön említett vállalatokhoz kapcsolódó egyéb szervezeteket, előállított érintett termék importja nem részesülhet e szintekből és azokra az „összes egyéb vállalatra" érvényes vámszint vonatkozik.

(264) Bármely ezen egyedi kiegyenlítő vámszintet kérelmező kérést (például a vállalat névváltozását követően vagy új termelő vagy forgalmazó entitások létrehozását követően) a Bizottságnak kell címezni [1] haladéktalanul minden vonatkozó információval együtt, különösen a vállalatnak a gyártással, a belföldi és exporteladásokkal kapcsolatos tevékenységével kapcsolatos bármilyen változását, például a név vagy a termelési és forgalmazási szervezet megváltozását. Ha az helyénvaló, és a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a rendelet az egyedi vámszintekben részesülő vállalatok listájának frissítésével a rendelet megfelelő módon módosításra kerül,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Az ex 2941 10 10 (2941 10 10 10 TARIC-kód), ex 2941 10 20 (2941 10 20 10 TARIC-kód) és ex 2941 90 00 (2941 90 00 30 kód) kód alá tartozó, Indiából származó amoxicillin-trihidrátra, az ampicillin-trihidrátra és a cefalexinre végleges kiegyenlítő vám kerül kivetésre a nem kimért adagokban forgalmazott formában vagy nem kiskereskedelmi forgalmazásra alkalmas kiszerelésben történő behozataluk esetén.

[1] Európai Bizottság – B. Kereskedelmi Főigazgatóság – J-79 5/17 Igazgatóság – Rue de la Loi/Wetstraat 200 – B-1049 Brussels.

(2) A közösségi határon a nettó árra vonatkozó, importvám előtti vámtétel az Indiában a következő vállalatok által gyártott importáruk esetében akövetkező:

— 17,3 % a KDL Biotech Ltd., Mumbai tekintetében (kiegészítő TARIC-kód: A580),

— 28,1 % a Nectar Lifesciences Ltd., Chandigarh tekintetében (kiegészítő TARIC-kód: A581),

— 25,3 % a Nestor Pharmaceuticals Ltd., New Delhi tekintetében (kiegészítő TARIC-kód: A582),

— 30,3 % a Ranbaxy Laboratories Ltd., New Delhi tekintetében (kiegészítő TARIC-kód: 8221),

— 28,1 % a Torrent Gujarat Biotech Ltd., Ahmedabad tekintetében (kiegészítő TARIC-kód: A583),

— 28,1 % Surya Pharmaceuticals Ltd., Chandigarh tekintetében (kiegészítő TARIC-kód: A584),

— 32 % az összes többi vállalat tekintetében (kiegészítő TARIC-kód: 8900).

(3) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2005. május 10-én.

a Tanács részéről
az elnök
J. KRECKÉ